

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal v hlavním líčení, v senátě složeném z předsedy JUDr.Jiřího Richtera, přísedících Marie Červenkové a Ing.Jiřího Hrabala, a dne 24.5.2010 rozhodl t a k t o:

Obžalovaný

Libor Z .,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava 1,

j e v i n e n,

že

I.

v období od měsíce března 2007 do měsíce června 2008, v obci Baška, část Hodoňovice, okr. Frýdek-Místek, v rámci zaměstnaneckého poměru ke společnosti Autosalon Svoboda s.r.o., IČ: 26792672, sídlem Hodoňovice č.203, ve funkci prodejce vozidel, v úmyslu získat vlastní neoprávněný majetkový prospěch, v rozporu s pracovními povinnostmi, zejména povinností stanovující možnost přijímání hotovostních plateb od zákazníků pouze v případě nepřítomnosti obsluhy pokladny a po převzetí takové platby finanční hotovost předat neodkladně do pokladny, řediteli nebo vedoucímu prodeje, příp. ji složit ve prospěch bankovního účtu společnosti Autosalon Svoboda s.r.o., jakož i povinnostmi a standardními postupy při realizaci administrativních úkonů souvisejících s nákupem vozidla, jeho objednáním a platbou zákazníkem,

jménem společnosti Autosalon Svoboda s.r.o. přebíral od některých zákazníků finanční částky na hotovosti, jakožto zálohy na dodání jimi objednaných vozidel, a takto získal

1)

od Dany B., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1184, datované 22.3.2007, postupně ve dvou případech v měsíci březnu 2007, celkovou finanční částku ve výši 288.601,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **287.601,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

2)

od Pavla P., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1218, datované 6.4.2007, postupně ve dvou případech v měsíci dubnu 2007, celkovou finanční částku ve výši 387.901,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 5.000,-Kč, zbývající částku ve výši **382.901,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

3)

od Jany J., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1221, datované 10.4.2007, postupně ve dvou případech v měsíci dubnu 2007, celkovou finanční částku ve výši 318.901,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, rozdíl do konečné ceny vozidla ve výši 306.102,-Kč, tj. částku 12.799,- Kč, jmenované vrátil, a částku ve výši **305.102,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

4)

od Zdeňka D., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1406, datované 7.8.2007, postupně ve dvou případech v měsíci srpnu 2007, celkovou finanční částku ve výši 287.901,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **286.901,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

5)

od Lenky S., zastoupené Pavlem S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1410, datované 4.9.2007, postupně ve dvou případech od měsíce září do měsíce prosince 2007, celkovou finanční částku ve výši 356.078,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **355.078,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

6)

od Otmara R., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1443, datované 14.9.2007, postupně ve třech případech v měsíci září a prosinci 2007, celkovou finanční částku ve výši 282.899,- Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částky 20.000,-Kč a 115.836,-Kč, zbývající částku ve výši **147.063,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

7)

od Petry Č., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1417, datované 20.9.2007, v měsíci září 2007, finanční částku ve výši 345.901,-Kč, z níž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho, a částku ve výši **345.901,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

8)

od Františka S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1538, datované 4.10.2007, postupně ve třech případech v měsících říjnu a listopadu 2007, celkovou finanční částku ve výši 327.903,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **326.903,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

9)

od René D., dne 27.10.2007 celkovou finanční částku 500.000,-Kč, z níž ve prospěch společnosti použil částku 312.270,- Kč, avšak ve vztahu k závazné objednávce vozidla č. 1850, datované 6.5.2008, zbývající částku ve výši **187.730,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

10)

od Jaroslava M., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1672, datované 23.1.2008, postupně ve dvou případech v měsících únoru 2008, celkovou finanční částku ve výši 157.086,-Kč, a dále částku 7.000,-Kč, získanou z výkupu vozidla od jmenovaného tzv. na protiúčet, z nichž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho a částku **164.086,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

11)

od Jaromíra S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1291, datované 26.1.2008, postupně ve třech případech v měsících lednu a únoru 2008, celkovou finanční částku ve výši 184.827,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **183.827,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

12)

od Pavliny M., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1641, datované 29.1.2008, postupně ve třech případech v měsících lednu a únoru 2008, celkovou finanční částku ve výši 121.234,-Kč, a dále částku 35.000,-Kč, získanou z výkupu vozidla od jmenované tzv. na protiúčet, z nichž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **155.234,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

13)

od Miroslavy T., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1743, datované 21.2.2008, postupně ve třech případech v měsících únoru až dubnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 181.585,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 10.000,-Kč, zbývající částku ve výši **171.585,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

14)

od Šárky K., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1751, datované 26.2.2008, postupně ve třech případech v měsících březnu a červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 199.183,-Kč, z níž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho a částku **199.183,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

15)

od Klárý C., zastoupené Ivanou C., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1747, datované 29.2.2008, postupně ve dvou případech v měsících únoru a březnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 163.233,-Kč, a dále částku 20.000,-Kč, získanou z výkupu vozidla od jmenované tzv. na protiúčet, z nichž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, rozdíl do povinné prvotní platby leasingu ve výši 164.223,-Kč, tj. částku 11.459,- Kč,

jmenované vrátil, a zbývajících částku ve výši **163.233,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

16)

od Tomáše S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1775, datované 14.3.2008, postupně ve dvou případech v měsících březnu a květnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 638.427,-Kč, a dále částku 35.700,-Kč, získanou z výkupu vozidla od jmenovaného tzv. na protiúčet, z nichž však do pokladny společnosti vložil pouze celkovou částku 36.700,-Kč, rozdíl do kupní ceny vozidla ve výši 665.261,-Kč, tj. částku 8.866,- Kč, jmenovanému vrátil, a zbývajících částku ve výši **628.561,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

17)

od Emilie G., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1789, datované 21.3.2008, postupně ve dvou případech v měsících březnu a květnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 316.703,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývajících částku ve výši **315.703,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

18)

od Jaroslava M., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1794, datované 27.3.2008, postupně ve dvou případech v měsících březnu a dubnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 245.000,-Kč, následně rozdíl do kupní ceny vozidla ve výši 227.872,-Kč, tj. částku 17.128,- Kč, jmenovanému vrátil, avšak částku ve výši **227.872,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

19)

od Radka Ž., zastupujícího společnost Polymax Servis s.r.o., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1763, datované 3.3.2008, postupně ve třech případech v měsících březnu a dubnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 107.577,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 61.086,-Kč, zbývajících částku ve výši **46.496,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

20)

od Dany J., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1830, datované 16.4.2008, postupně ve třech případech v měsících dubnu až červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 211.220,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 9.220,-Kč, zbývajících částku, tvořící rozdíl do povinné prvotní platby leasingu ve výši 201.231,-Kč, tj. částku ve výši **192.011,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

21)

od Aleny M., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1828, datované 15.4.2008, postupně ve třech případech v měsících dubnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 281.401,-Kč, následně rozdíl do kupní ceny vozidla ve výši 279.401,-Kč, tj. částku 2.000,- Kč, jmenované vrátil, avšak částku ve výši **279.401,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

22)

od Františka K., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1831, datované 18.4.2008, postupně ve dvou případech v měsících dubnu a červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 149.034,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývajících částku ve výši **148.034,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

23)

od Jiřího B., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1738, datované 23.4.2008, postupně ve dvou případech v měsících dubnu a květnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 154.854,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 5.000,-Kč, zbývajících částku ve výši **149.854,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

24)

od Jozefa G., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1845, datované 30.4.2008, postupně ve třech případech v měsících dubnu a červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 34.290,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 24.390,-Kč, zbývajících částku ve výši **9.900,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

25)

od Ing. Rostislava S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1856, datované 9.5.2008, v měsíci červnu 2008, finanční částku ve výši 105.000,-Kč, z níž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho a částku **105.000,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

26)

od MUDr. Jany K., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1873, datované 13.5.2008, postupně ve dvou případech v měsíci květnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 20.000,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, následně vrátil částku 1.317,- Kč jmenované a zbývající částku ve výši **17.683,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

27)

od Šárky Š., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1907, datované 31.5.2008, postupně ve dvou případech v měsících květnu a červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 15.000,-Kč, z níž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho a částku **15.000,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

28)

od Jarmily F., zastupující společnost FJ Moravia Truck, s.r.o., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1896, datované 16.6.2008, postupně ve dvou případech v měsíci červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 21.000,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, a zbývající částku ve výši **20.000,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

kdy uvedené přijaté platby na hotovosti, nepoukázané ve prospěch společnosti Autosalon Svoboda s.r.o., nevykazoval standardními administrativními úkony, tudíž se tyto nezobrazily v účetním systému společnosti, avšak zákazníci ve všech případech objednaná vozidla obdrželi, v důsledku kteréhožto jednání způsobil společnosti Autosalon Svoboda s.r.o. škodu v celkové výši **5.817.843,- Kč**,

t e d y

ad I./1-28)

prisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

II.

ač vědom si svého závazku vůči společnosti Autosalon Svoboda s.r.o., IČ: 26792672, sídlem Hodoňovice č.203, způsobeného dřívějším protiprávním jednáním při výkonu zaměstnaneckého poměru ve funkci prodejce vozidel, který uznal, a skutečnosti, že v předmětné souvislosti vystavil dne 1.4.2008 a 23.6.2008 směnky na celkovou částku ve výši 6.300.000,-Kč, ve prospěch Petra S., jediného jednatele a společníka uvedené společnosti, s předpokladem jejich realizace k náhradě způsobené škody, jakožto výlučný majitel nemovitostí

- jiná stavba (bez čísla popisného a evidenčního) postavená na pozemku parcelní číslo 1097/2,
- pozemek p.č. 1097/2 o výměře 41m² - zastavěná plocha a nádvoří,
- pozemek p.č. 1097/3 o výměře 54m² - zastavěná plocha a nádvoří,
- pozemek p.č. 1098/1 o výměře 453m² - zastavěná plocha a nádvoří,
- pozemek p.č. 1098/3 o výměře 29m² - ostatní plocha,

zapsaných v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek, na listu vlastnictví xxx, katastrální území xxx, obec xxx, v celkové hodnotě nejméně 163.060,- Kč,

v úmyslu zabránit poškozené společnosti v možnosti uspokojení nároku na náhradu alespoň části způsobené škody nejméně ve výši 163.060,- Kč z tohoto nemovitého majetku v jeho vlastnictví,

dne 23.7.2008 ve Frýdku-Místku, ul. Jiráskova č. 457, v kanceláři notářky JUDr. Jany Šimečkové, formou notářského zápisu č. NZ 195/2008, N 200/2008, účelově uzavřel se svou matkou Marií Z., nar. xxx, darovací smlouvu, na podkladě níž označené nemovitosti na jmenovanou převedl, a to s právním účinkem vkladu vlastnického práva Marie Z. do katastru nemovitostí ke dni 23.7.2008, přičemž si byl vědom, že nedisponuje žádným dalším majetkem, který by poškozená společnost mohla realizovat k uspokojení své pohledávky,

t e d y

ad II.

i jen částečně zmařil uspokojení svého věřitele tím, že zcizil část svého majetku,

č í m ž s p á c h a l

ad I./1-28)

trestný čin, spočívající ve zločinu zpronevěry, dle § 206 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb.,

ad II.

trestný čin poškozování věřitele dle ust. § 256 odst. 1 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

a o d s u z u j e s e

dle § 206 odst. 5 trestního zákoníku, za použití ust. § 43 odst.1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody na **6 (šest) roků a 4(čtyři) měsíce.**

Dle § 56 odst. 2, písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný Libor Z. pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Dle § 73 odst.1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému Liboru Z. ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání nebo funkce, spojeného s přímou manipulací s peněžní hotovostí nebo hmotnou odpovědností za svěřený majetek na dobu **5 (pěti) roků.**

Dle § 229 odst.1 trestního řádu se poškozená společnost Autosalon Svoboda s.r.o., IČ: 26792672, sídlem Hodoňovice č.203, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Oproti tomu se obžalovaný

Libor Z.,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava 1,

dle § 226 písm.b) trestního řádu**z p r o š ť u j e**

od obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 14.9.2009, sp.zn. 4 KZV 5/2009, v bodě III. citované obžaloby,

že

ačkoliv dne 23.7.2008 uzavřel v kanceláři notářky JUDr. Jany Šimečkové ve Frýdku-Místku, ul. Jiráskova č. 457, jako dárce, se svojí matkou Marií Z., nar. xxx, jako obdarovanou, formou notářského zápisu č. NZ 195/2008, N 200/2008 darovací smlouvu, na jejímž základě na tuto převedl vlastnictví k nemovitostem zapsaným v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek na listu vlastnictví xxx, katastrální území xxx, obec xxx, a to: jiná stavba (bez čísla popisného a evidenčního) postavená na pozemku parcelní číslo 1097/2, pozemek p.č. 1097/2 o výměře 41m² - zastavěná plocha a nádvoří, pozemek p.č. 1097/3 o výměře 54m² - zastavěná plocha a nádvoří, pozemek p.č. 1098/1 o výměře 453m² - zastavěná plocha a nádvoří, pozemek p.č. 1098/3 o výměře 29m² - ostatní plocha, přičemž vklad vlastnického práva k uvedeným nemovitostem byl Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Frýdek-Místek zapsán dne 8.8.2008 s právními účinky vkladu ke dni 23.7.2008, a nebyl tak již majitelem předmětných nemovitostí, přesto veden snahou získat neoprávněně majetkový prospěch a ponížit výši svého závazku způsobeného jednáním popsáním v bodě I./1) – 28), ve vztahu ke společnosti Autosalon Svoboda s.r.o, se sídlem Hodoňovice č. 203, Baška, okr. Frýdek-Místek, resp. jejímu jedinému společníkovi a jednateři Ing. Petru S., ve výši 5.817.833,- Kč, který uznal a k němuž vystavil dne 1.4.2008 a 23.6.2008 dvě směnky vlastní na částky 4.000.000,- Kč a 2.300.000,- Kč, uzavřel dne 4.8.2008 ve Frýdku-Místku, jako prodávající, s Ing. Petrem S., jako kupujícím, kupní smlouvu, na jejímž základě převedl za kupní cenu 200.000,- Kč vlastnictví k nemovitostem zapsaným v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek na listu vlastnictví xxx, katastrální území xxx, obec xxx, tj. jiné stavbě (bez čísla popisného) postavené na pozemku parcelní číslo 1097/2 zastavěná plocha a nádvoří a pozemkům parcelních čísel 1097/2 zastavěná plocha a nádvoří, 1097/3 zastavěná plocha a nádvoří, 1098/1 ostatní plocha, 1098/3 ostatní plocha, k ponížení výše tohoto závazku však nedošlo, neboť Ing. Petr S. ještě před

podáním návrhu na vklad vlastnického práva katastrálnímu úřadu z internetové evidence zjistil, že obv. Libor Z. již není majitelem uvedených nemovitostí, k podání návrhu na vklad vlastnického práva k výše uvedeným nemovitostem, k ponížení výše předmětného závazku o 200.000,- Kč a vzniku škody poškozené společnosti Autosalon Svoboda s.r.o. se sídlem Hodoňovice č. 203, Baška, okr. Frýdek-Místek tak nedošlo,

t e d y m ě l

dopustit se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k tomu, že ke škodě cizího majetku sebe obohatí tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli malou, přičemž jednal v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž m ě l s p á c h a t

pokus trestného činu podvodu dle § 8 odst.1 - § 250, odst.1, odst. 2 trestního zákona,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í.

Na podkladě dokazování, provedeného u hlavního líčení, vzal soud za prokázaný následující skutkový děj.

Obžalovaný Libor Z. pracoval od roku 2003 v zaměstnaneckém poměru ve společnosti Autosalon Svoboda s.r.o., IČ: 26792672, sídlem Hodoňovice č.203, okr.Frýdek-Místek, jediného jednatele a společníka, Ing.Petra S., a to ve funkci prodejce vozidel. Souběžně obžalovaný Libor Z. rovněž sám podnikal od roku 1999, a to pod hlavičkou firmy Auto LZ s.r.o., IČ: 25828932. V pracovní činnosti u společnosti Autosalon Svoboda dosahoval obžalovaný velmi dobrých výsledků a rovněž četnými mimopracovními aktivitami, blízkými Ing.Petru S., získal postupně jeho plnou důvěru. Obžalovaný Libor Z. však ve svém osobním životě žil finančně velmi náročným životním stylem, který však postupně přestal odpovídat jeho příjmovým možnostem jak ze zaměstnaneckého poměru, tak z jeho vlastních podnikatelských aktivit. Tento stav obžalovaný Libor Z. v období od měsíce března 2007 do měsíce června 2008, řešil na úkor svého zaměstnavatele, společnosti Autosalon Svoboda, tím, že, v úmyslu získat vlastní neoprávněný majetkový prospěch, v rámci funkce prodejce zneužil vyšší míru důvěry Ing.Petra S. k jeho osobě, kdy hrubým způsobem porušoval své pracovními povinnostmi při manipulaci s přijatými hotovostními platbami od zákazníků, zejména povinnost stanovující možnost přijímání hotovostních plateb od zákazníků pouze v případě nepřítomnosti obsluhy pokladny a po převzetí takové platby finanční hotovost předat neodkladně do pokladny, řediteli nebo vedoucímu prodeje, příp. ji složit ve prospěch bankovního účtu společnosti Autosalon Svoboda s.r.o., jakož i povinnostmi a standardními postupy při realizaci administrativních úkonů souvisejících s nákupem vozidla, jeho

objednáním a platbou zákazníkem. Obžalovaný Libor Z. tak jménem společnosti Autosalon Svoboda s.r.o. přebíral od některých zákazníků autosalonu finanční částky na hotovosti, jakožto zálohy na dodání jimi objednaných vozidel nebo platby za vozidla již dodaná a takto postupně získal:

1)

od Dany B., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1184, datované 22.3.2007, postupně ve dvou případech v měsíci březnu 2007, celkovou finanční částku ve výši 288.601,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **287.601,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

2)

od Pavla P., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1218, datované 6.4.2007, postupně ve dvou případech v měsíci dubnu 2007, celkovou finanční částku ve výši 387.901,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 5.000,-Kč, zbývající částku ve výši **382.901,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

3)

od Jany J., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1221, datované 10.4.2007, postupně ve dvou případech v měsíci dubnu 2007, celkovou finanční částku ve výši 318.901,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, rozdíl do konečné ceny vozidla ve výši 306.102,-Kč, tj. částku 12.799,- Kč, jmenované vrátil, a částku ve výši **305.102,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

4)

od Zdeňka D., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1406, datované 7.8.2007, postupně ve dvou případech v měsíci srpnu 2007, celkovou finanční částku ve výši 287.901,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **286.901,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

5)

od Lenky S., zastoupené Pavlem S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1410, datované 4.9.2007, postupně ve dvou případech od měsíce září do měsíce prosince 2007, celkovou finanční částku ve výši 356.078,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **355.078,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

6)

od Otmara R., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1443, datované 14.9.2007, postupně ve třech případech v měsíci září a prosinci 2007, celkovou finanční částku ve výši 282.899,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částky 20.000,-Kč a 115.836,-Kč, zbývající částku ve výši **147.063,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

7)

od Petry Č., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1417, datované 20.9.2007, v měsíci září 2007, finanční částku ve výši 345.901,-Kč, z níž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho, a částku ve výši **345.901,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

8)

od Františka S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1538, datované 4.10.2007, postupně ve třech případech v měsících říjnu a listopadu 2007, celkovou finanční částku ve výši 327.903,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **326.903,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

9)

od René D., dne 27.10.2007 celkovou finanční částku 500.000,-Kč, z níž ve prospěch společnosti použil částku 312.270,- Kč, avšak ve vztahu k závazné objednávce vozidla č. 1850, datované 6.5.2008, zbývající částku ve výši **187.730,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

10)

od Jaroslava M., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1672, datované 23.1.2008, postupně ve dvou případech v měsících únoru 2008, celkovou finanční částku ve výši 157.086,-Kč, a dále částku 7.000,-Kč, získanou z výkupu vozidla od jmenovaného tzv. na protiúčet, z nichž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho a částku **164.086,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

11)

od Jaromíra S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1291, datované 26.1.2008, postupně ve třech případech v měsících lednu a únoru 2008, celkovou finanční částku ve výši 184.827,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **183.827,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

12)

od Pavliny M., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1641, datované 29.1.2008, postupně ve třech případech v měsících lednu a únoru 2008, celkovou finanční částku ve výši 121.234,-Kč, a dále částku 35.000,-Kč, získanou z výkupu vozidla od jmenované tzv. na protiúčet, z nichž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **155.234,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

13)

od Miroslavy T., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1743, datované 21.2.2008, postupně ve třech případech v měsících únoru až dubnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 181.585,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 10.000,-Kč, zbývající částku ve výši **171.585,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

14)

od Šárky K., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1751, datované 26.2.2008, postupně ve třech případech v měsících březnu a červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 199.183,-Kč, z níž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho a částku **199.183,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

15)

od Kláry C., zastoupené Ivanou C., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1747, datované 29.2.2008, postupně ve dvou případech v měsících únoru a březnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 163.233,-Kč, a dále částku 20.000,-Kč, získanou z výkupu vozidla od jmenované tzv. na protiúčet, z nichž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, rozdíl do povinné prvotní platby leasingu ve výši 164.223,-Kč, tj. částku 11.459,- Kč, jmenované vrátil, a zbývající částku ve výši **163.233,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

16)

od Tomáše S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1775, datované 14.3.2008, postupně ve dvou případech v měsících březnu a květnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 638.427,-Kč, a dále částku 35.700,-Kč, získanou z výkupu vozidla od jmenovaného tzv. na protiúčet, z nichž však do pokladny společnosti vložil pouze celkovou částku 36.700,-Kč, rozdíl do kupní ceny vozidla ve výši 665.261,-Kč, tj. částku 8.866,- Kč, jmenovanému vrátil, a zbývající částku ve výši **628.561,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

17)

od Emilie G., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1789, datované 21.3.2008, postupně ve dvou případech v měsících březnu a květnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 316.703,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **315.703,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

18)

od Jaroslava M., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1794, datované 27.3.2008, postupně ve dvou případech v měsících březnu a dubnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 245.000,-Kč, následně rozdíl do kupní ceny vozidla ve výši 227.872,-Kč, tj. částku 17.128,- Kč, jmenovanému vrátil, avšak částku ve výši **227.872,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

19)

od Radka Ž., zastupujícího společnost Polymax Servis s.r.o., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1763, datované 3.3.2008, postupně ve třech případech v měsících březnu a dubnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 107.577,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 61.086,-Kč, zbývající částku ve výši **46.496,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

20)

od Dany J., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1830, datované 16.4.2008, postupně ve třech případech v měsících dubnu až červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 211.220,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 9.220,-Kč, zbývající částku, tvořící rozdíl do povinné prvotní platby leasingu ve výši 201.231,-Kč, tj. částku ve výši **192.011,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

21)

od Aleny M., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1828, datované 15.4.2008, postupně ve třech případech v měsících dubnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 281.401,-Kč, následně rozdíl do kupní ceny vozidla ve výši 279.401,-Kč, tj. částku 2.000,- Kč, jmenované

vrátil, avšak částku ve výši **279.401,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

22)

od Františka K., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1831, datované 18.4.2008, postupně ve dvou případech v měsících dubnu a červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 149.034,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, zbývající částku ve výši **148.034,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

23)

od Jiřího B., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1738, datované 23.4.2008, postupně ve dvou případech v měsících dubnu a květnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 154.854,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 5.000,-Kč, zbývající částku ve výši **149.854,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

24)

od Jozefa G., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1845, datované 30.4.2008, postupně ve třech případech v měsících dubnu a červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 34.290,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 24.390,-Kč, zbývající částku ve výši **9.900,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

25)

od Ing. Rostislava S., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1856, datované 9.5.2008, v měsíci červnu 2008, finanční částku ve výši 105.000,-Kč, z níž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho a částku **105.000,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

26)

od MUDr. Jany K., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1873, datované 13.5.2008, postupně ve dvou případech v měsíci květnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 20.000,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, následně vrátil částku 1.317,- Kč jmenované a zbývající částku ve výši **17.683,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

27)

od Šárky Š., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1907, datované 31.5.2008, postupně ve dvou případech v měsících květnu a červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 15.000,-Kč, z níž však ve prospěch společnosti nepoukázal ničeho a částku **15.000,-Kč** si ponechal pro vlastní potřebu,

28)

od Jarmily F., zastupující společnost FJ Moravia Truck, s.r.o., na podkladě závazné objednávky vozidla č.1896, datované 16.6.2008, postupně ve dvou případech v měsíci červnu 2008, celkovou finanční částku ve výši 21.000,-Kč, z níž však do pokladny společnosti vložil pouze částku 1.000,-Kč, a zbývající částku ve výši **20.000,-Kč** ve prospěch společnosti nepoukázal a ponechal si ji pro vlastní potřebu,

kdy uvedené přijaté platby na hotovosti, nepoukázané ve prospěch společnosti Autosalon

Svoboda s.r.o., nevykazoval standardními administrativními úkony, tudíž se tyto nezobrazily v účetním systému společnosti, avšak zákazníci ve všech případech objednaná vozidla obdrželi. Při těchto operacích obžalovaný Libor Z., který jako prodejce byl povinen používat účetní systém, instalovaný v počítačích autosalonu, jej nevyužíval standardním způsobem tak, aby se peníze na hotovosti, převzaté od zákazníků, k nimž pro zákazníky musel vystavit písemný doklad, vždy řádně vykazaly v celém propojeném účetním systému, zejména pokladně společnosti. Obžalovaný tak v převážné většině případů systém „obešel“ tím, že potvrzení přijatou platbu vykázal pouze v objednávkovém formuláři, který nebyl s pokladnou propojen, nebo nepoužívaném dokladu, nazvaném „kauce“, aniž by vystavil a zákazníkovi vytiskl řádný příjmový pokladní doklad a zálohovou fakturu, kdy vystavený příjmový doklad by účetní systém automaticky zaevidoval v pokladně. Tím obžalovaný Libor Z. aplikoval postup, kdy sice pracoval na svém počítači v autosalonu, ale vyhotovoval pro příjem některých hotovostí od zákazníků dokumenty, které se však v účetním systému společnosti nezobrazily. Tento systém působil věrohodně jak ve vztahu k zákazníkům, kteří nemohli předpokládat, že obžalovaný realizuje s jejich penězi cokoli nestandardního, tak ve vztahu k zaměstnavateli, který na druhé straně nemohl předpokládat, že obžalovaný relativně sofistikovaný účetní systém obchází a nevykazuje přijaté platby. V omezeném počtu případů obžalovaný Libor Z. potvrdil přijetí platby od zákazníka zcela mimo počítačový účetní systém, a to formou ručně vypsaneho formuláře. To však bylo v případech nevzbuzujících u zákazníků významnějších pochybností, zejména mimo budovu autosalonu, vyjma specifického případu René D. V důsledku popsaneho jednání obžalovaný Libor Z. způsobil společnosti Autosalon Svoboda s.r.o. škodu v celkové výši **5.817.843,- Kč**.

V návaznosti na výše popsanou trestnou činnost, která postupně vycházela najevo v první polovině roku 2008, poté, kdy si obžalovaný Libor Z. v širším kontextu počal uvědomovat důsledky svého jednání, zejména z hlediska vystavení směnek Ing.Petru S., nemohl než předpokládat, že uspokojení nároku oprávněného subjektu z hlediska způsobené škody bude realizováno na majetku, jehož byl vlastníkem. Vzhledem k nulitním finančním možnostem obžalovaného Libora Z., potýkajícího se navíc s problémy v oblasti alimentární povinnosti, jako jedna z reálných možností uspokojení nároku poškozeného subjektu připadla v úvahu i případná exekuce nemovitého majetku ve vlastnictví jmenovaného, který získal dříve darem od svých rodičů. Z uvedeného důvodu se proto obžalovaný rozhodl, dříve, než by došlo k realizaci jakékoli řízení o nároku na náhradu škody, potencionálně ohrožujícího vlastnictví těchto nemovitostí, převést tento nemovitý majetek na svou matku Marii Z. Takto se obžalovaný Libor Z. dopustil skutku, popsaneho pod bodem **II. výroku**, spočívajícím v tom, že

ač vědom si svého závazku vůči společnosti Autosalon Svoboda s.r.o., IČ: 26792672, sídlem Hodoňovice č.203, způsobeného dřívějším protiprávním jednáním při výkonu zaměstnaneckého poměru ve funkci prodejce vozidel, který uznal, a skutečnosti, že v předmětné souvislosti vystavil dne 1.4.2008 a 23.6.2008 směnky na celkovou částku ve výši 6.300.000,-Kč, ve prospěch Petra S., jediného jednatele a společníka uvedené společnosti, s předpokladem jejich realizace k náhradě způsobené škody, jakožto výlučný majitel nemovitostí

- jiná stavba (bez čísla popisného a evidenčního) postavená na pozemku parcelní číslo 1097/2,
- pozemek p.č. 1097/2 o výměře 41m² - zastavěná plocha a nádvoří,

- pozemek p.č. 1097/3 o výměře 54m² - zastavěná plocha a nádvoří,
- pozemek p.č. 1098/1 o výměře 453m² - zastavěná plocha a nádvoří,
- pozemek p.č. 1098/3 o výměře 29m² - ostatní plocha,

zapsaných v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek, na listu vlastnictví xxx, katastrální území xxx, obec xxx, v celkové hodnotě nejméně 163.060,- Kč, v úmyslu zabránit poškozené společnosti v možnosti uspokojení nároku na náhradu alespoň části způsobené škody nejméně ve výši 163.060,- Kč z tohoto nemovitého majetku v jeho vlastnictví,

dne 23.7.2008 ve Frýdku-Místku, ul. Jiráskova č. 457, v kanceláři notářky JUDr. Jany Šimečkové, formou notářského zápisu č. NZ 195/2008, N 200/2008, účelově uzavřel se svou matkou Marií Z., nar. xxx, darovací smlouvu, na podkladě níž označené nemovitosti na jmenovanou převedl, a to s právním účinkem vkladu vlastnického práva Marie Z. do katastru nemovitostí ke dni 23.7.2008, přičemž si byl vědom, že nedisponuje žádným dalším majetkem, který by poškozená společnost mohla realizovat k uspokojení své pohledávky.

V průběhu hlavního líčení provedl krajský soud relativně rozsáhlé dokazování, ať již formou výpovědi obžalovaného a svědků nebo formou důkazů listinných, jejichž obsahem byly zejména následující informace.

Obžalovaný Libor Z., ve vztahu k zločinu zpronevěry, v podstatě popřel, že by se dopustil jednání v tom smyslu, jak je mu kladeno za vinu. Jeho obhajoba v průběhu celého trestního řízení zaznamenala významnou genezi, od počátečních zcela odmítavých postojů, kdy opakovaně využil svého práva a odmítl vypovídat (č.l.617, 625), přes obecné vyjádření v závěru přípravného řízení (č.l.891,903), k nadstandardně podrobné výpovědi u hlavního líčení (č.l.1226) a doplňovaných vyjádření k jednotlivým dotazům v průběhu celého řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že interpretace celého rozsahu výpovědi obžalovaného, zejména tak jak je protokolováno v rámci řízení před soudem, na tomto místě není realizovatelná, jen stručně k podstatě jeho obhajoby. V obsahu podstatné části svých výpovědí obžalovaný Libor Z. připustil, že je pravdou, že peníze od zákazníků v některých případech přebíral na hotovosti, což nepovažuje za nic výjimečného. Dělo se tak mnoha případech. Pokud se jedná o případy formulované pod skutky 1-28) obžaloby v těch pak docházelo k tomu, že peníze, převzaté od zákazníků, nekládal přímo do pokladny. Ve svých prvních vyjádření tuto aktivitu odůvodňoval tím, že peněžní prostředky, se souhlasem a vědomím Ing.S. a Aleny S., použil na úhradu provizí fakturovaných společností Auto LZ nebo je využil k nákupu vozidel pro svou firmu Auto LZ. Pokud byly peníze na hotovosti předávány mimo fungování pokladny, tyto přebíral a v řadě případů předával následně majiteli autosalonu Ing.Petru S. nebo jeho manželce Aleně S. V další fázi výpovědi pak nově uvedl, že neodvádění peněz do pokladny bylo přímo na podkladě příkazu Ing.Petra S., opět s vědomím Aleny S., přičemž tato okolnost byla odůvodněna zejména problematikou manipulace s deklaracemi prodaných vozů ve vztahu ke společnosti Peugeot ČR. Jednal tak na základě ústního pokynu Ing.Petra S. a měl za to, že pokud je jmenovaný k tomuto jednání tímto přiměl ve své vlastní společnosti, měl k tomuto důvody. Proto nijak neodporoval tomuto pokynu a jednal v souladu s ním, navíc za situace kdy se jmenovaným měl velmi úzké vztahy a ze

zaměstnanců autosalonu byl pouze on zasvěcen do těchto aktivit. Necítí se být proto odpovědný za vzniklou škodu, neboť trval na tom, že všechny peníze na hotovosti, které ve vytýkaných skutečích od jednotlivých zákazníků převzal, vždy předal Ing.Petru S. nebo Aleně S., a to buď v autosalonu anebo u nich doma v místě jejich bydliště. O tomto předání nebylo sepsováno žádné potvrzení, předáním považoval věc za vyřízenou. Na tomto svém tvrzení setrval i při provedených konfrontacích s Ing.Petrem S. a Alena S. Svoji argumentaci opřel o tvrzení, že ze strany Aleny S., která vykonávala funkci vedoucí prodeje v autosalonu, bylo vždy před vydáním velkého technického průkazu k vozidlu zkontrolováno, zda předmětné vozidlo bylo zákazníkem plně uhrazeno. Tento postup tak vylučuje okolnosti, z nichž je viněn, tedy že by si peníze od zákazníků ponechával pro vlastní potřebu. Problematiku trestního stíhání vlastní osoby v podstatě podřadil komplotu ze strany Ing.Petra S., v souvislosti s dalšími aktivitami v autosalonu, které mu odmítl realizovat, neboť se mu jevily protiprávní, tudíž mezi nimi došlo k neshodám, které vyústili v jeho ukončení činnosti v autosalonu v roce 2008.

Z důkazního hlediska jeví se jako relativně nejvýznamnější (zejména z hlediska následného hodnocení věrohodnosti) problematika okolností převzetí finanční částky ve výši 500.000,-Kč od René D. V první fázi řízení se k tomuto obžalovaný Libor Z. vyjadřoval pouze obecně, že je pravdou, že tuto částku od jmenovaného převzal, vystavil mu ručně vypsany příjmový doklad na tuto částku a peníze „odevzdal v Autosalonu Svoboda“(č.l.896). Ve druhé výpovědi nově uvedl, že peníze předal přímo Aleně S. ve večerních hodinách v autosalonu, kde jmenovaná byla přítomna (č.l.907). U hlavního líčení po výzvě k přesnému popisu situace a vysvětlení z jakého důvodu by René D. měl předávat peníze jemu, když v autosalonu byla přítomna Alena S., které mohl předat peníze přímo, výslovně uvedl, že to takto nepraktikovali. Pokud jednal se zákazníkem, nebylo vhodné, aby tam přišel někdo jiný a převzal hotovost. V době jednání s René D. seděla Alena S. asi 2 metry od nich a poté, co mu René D. peníze předal, tyto vložil do obálky a dal do zásuvky stolu, po jeho odchodu peníze předal paní S. (č.l.1253). Nicméně při následné konfrontaci s Alenou S. již pouze obecně uvedl, že jmenovaná „v té době byla v autosalonu“, a byl upozorněn, že dříve vypovídal podrobnější a odlišné skutečnosti od tohoto obecného pojmu (č.l.1308). V další fázi hlavního líčení, v rámci vyjádření k nově předloženým listinným materiálům, vztahujícím se k problematice závěru roku 2007, však dále rozvedl rovněž situaci ohledně jednání s René D. v tom směru, že Alena S. se jmenovaným nejednala, pouze se s ním pozdravila, uvařila mu kávu a popřála šťastný Nový rok (č.l.1470).

Dalším, z důkazního hlediska nikoli nevýznamným aspektem, jsou okolnosti, resp. důvody, existence směnek, vystavených obžalovaným Liborem Z., datovaných 1.4.2008 a 23.6.2008 (č.l.11-12). V přípravném řízení se k vystaveným směnkám vyjádřil jen velmi stručně a obecně v tom směru, že prvotní směnka, datovaná 1.4.2008, na částku 4.000.000,-Kč, byla vystavena v souvislosti se zajištěním finančních částek Ing.S. v jeho obchodní společnosti Auto LZ a druhá směnka, datovaná 23.6.2008, na částku 2.300.000,-Kč, vůbec nesouvisela s jeho činností v Autosalonu Svoboda, kdy se jedná o směnku zajišťující jeho soukromý závazek vůči Ing.Petru S. Na tomto tvrzení v podstatě setrval i u hlavního líčení, kdy upřesnil, že směnka na částku 2.300.000,-Kč se vztahovala k půjčce, kterou měl od Ing.Petra S. ve výši

necelé 2.000.000,-Kč, částka vykazovaná na směnce zahrnovala rovněž úroky. V části výpovědi (č.l.1248) pak upřesnil k jakému účelu měl tuto údajnou půjčku použít. Stejně tak upřesnil (č.l. 1250) k jakému účelu byla vystavena směnka na částku 4.000.000,-Kč s tím, že tato zajišťovala obchod s vozidly prostřednictvím jeho společnosti Auto LZ a byla každým rokem „obnovována“. Tak se stalo, že byla vystavena rovněž na počátku roku 2008, dokonce z jeho vlastní iniciativy. Nepamatuje si již kdo směnku vystavoval, domnívá se, že to byla Alena S., která ji po podpisu uložila do trezoru. Jednalo se vlastně o změnu pouze data směnky, když dřívější na stejnou částku byla datována předchozím rokem. K dotazu z jakého důvodu, při takto uváděných okolnostech a důvodech vystavení této směnky, je na ni vyznačena splatnost již 11.4.2008, vysvětlil tak, že to bylo z důvodů „kdyby byl nějaký problém“, aby směnka byla okamžitě uplatnitelná. Obdobně to bylo i v případě vystavení směnky následně na částku 2.300.000,-Kč.

Pokud se jedná o další obžalovaným sdělované skutečnosti, je nezbytné dále již toliko souhrnně konstatovat, že se obžalovaný Libor Z., zejména ve svých výpovědích před soudem, postupně velmi obšírně vyjadřoval k širokému spektru aktivit souvisejících s činností Autosalonu Svoboda, jakož i jeho společnosti Auto LZ, kdy řadu takto sdělených informací implementoval do své obhajoby, spočívající stále na tom, že žádné peníze nezpronevěřil a nepoužil pro svou potřebu. Nicméně jak již bylo opakovaně konstatováno, výpověď obžalovaného, realizovaná v rámci hlavního líčení, obsahuje nezměrné množství informací rozličného typu, a vychází v podstatě z toho, že obžalovaný reagoval „svým“ vysvětlením na každý položený dotaz či předestřený nesoulad v jednotlivých verzích výpovědí. Lze obecně shrnout, že ve výpovědi obžalovaného je jednoznačná tendence vyjadřovat se co nejobšírněji k rozličné problematice, vesměs okrajové nebo nevýznamné, při neochotě odpovídat na podstatu dotazované problematiky. Navíc pokud byl takto dotazován, v řadě případů vždy modifikoval svá vyjádření, aktuálně dle subjektivních potřeb nebo průběhu důkazní situace, samozřejmě vždy tak, aby deklaroval svou nevinu. Nicméně pokud byl obžalovaný v mnoha případech dotázán na rozpory či nesoulad ve svých vlastních vyjádřeních, ač se tyto snažil rozsáhle komentovat, nebyl vesměs schopen tyto věcně a racionálně vysvětlit nebo objasnit.

Pokud se jedná o skutek vymezený v bodě II., popřel, že by se svým jednáním, převodem nemovitosti na svou matku, dopustil jakékoli trestné činnosti, když navázal zejména na zdůraznění své nevinu pro skutky, které měly podmínky této trestné činnosti navozovat, tj. pokud nic nezpronevěřil, nemohl poškodit žádného věřitele. Důvod převodu nemovitostí na matku Marii Z. popsal následovně. Uvedl, že předmětná nemovitost byla dříve v majetku jeho rodičů a tito ji převedli na jeho osobu, přičemž matce zůstalo věcné břemeno užívání. V rámci rozvodu se svou manželkou se s ní domluvil na tom, že nemovitost převede na svou matku a poté až jejich dcera dovrší 18 let, bude nemovitost převedena na tuto dceru. Okolnost, že k převodu nemovitosti došlo v daném období, byla pouze náhodná a kolidovala s dobou jeho rozvodu, kdy konkrétním důvodem tohoto kroku byla okolnost, že při rozvodu se měl o nemovitost rozdělit se svojí manželkou, s čímž nesouhlasil.

Ve vztahu k jednotlivým případům, popsaným pod body **I./1-28**, je možno konstatovat následující skutečnosti:

ad 1)

Poté, co se zákaznicí Danou B., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 206, sepsal závaznou objednávku č. 1184, datovanou dne 22.3.2007, převzal od ní zálohu ve výši 1.000,- Kč, na níž vystavil řádný příjmový doklad č. 20070736 a kterou evidoval v účetním programu a odevzdal řádně do pokladny společnosti. Následně, ve dnech 23.3.2007 nebo 26.3.2007, od jmenované převzal doplatek kupní ceny ve výši 287.601,- Kč, na tuto částku však řádný příjmový doklad nevystavil. K předmětné částce 287.601,- Kč nechal obžalovaný formálně vystavit zálohovou fakturu č. 20790214 s datem 13.4.2007, a způsobem platby – převodním příkazem, přičemž vyhotovil s tímž datem příjmový pokladní doklad na tuto částku, který však jen vytiskl a nevložil do účetního programu. Dana B. odebrala objednané vozidlo z prodejny blíže nezjištěného dne kolem 6.4.2007, avšak předávací protokol k vozidlu vyhotovil obžalovaný až s datem 26.11.2007, aniž byl jmenovanou podepsán a této kdykoli vydán.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Dany B. a z provedených listinných materiálů (č.l. 54-64).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20070736, závazná objednávka nového vozu č. 1184, příjmový pokladní doklad č. 20070966, zálohová faktura č. 20790214, předávací protokol, faktura č. 20720368, velký technický průkaz č. UB 920980.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 288.601,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 287.601,-Kč.*

ad 2)

Poté, co se zákazníkem Pavlem P., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207, sepsal závaznou objednávku č. 1218, datovanou dne 6.4.2007, převzal od něj zálohu ve výši 1.000,- Kč, na níž vystavil řádný příjmový doklad č. 20070898 a kterou evidoval v účetním programu a odevzdal řádně do pokladny společnosti. Následně, ve 11.4.2007 od jmenovaného převzal doplatek kupní ceny ve výši 382.901,- Kč, na tuto částku však řádný příjmový doklad nevystavil. K předmětné částce 382.901,- Kč obžalovaný formálně vystavil zálohovou fakturu č. 20790206 s datem 11.4.2007, a způsobem platby – převodním příkazem. Pavel P. odebral objednané vozidlo z prodejny blíže nezjištěného dne do 30.4.2007, avšak předávací protokol k vozidlu vyhotovil obžalovaný až s datem 26.11.2007, aniž byl jmenovaným podepsán a tomuto kdykoli vydán a s tímž datem nechal formálně vyhotovit i fakturu č.20720369 s datem splatnosti doplatku 10.12.2007.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Pavla P. a z provedených listinných materiálů (č.l. 66-70).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:
příjmový pokladní doklad č. 20070898, závazná objednávka nového vozu č.1218, zálohová faktura č. 20790206, předávací protokol, faktura č. 20720369.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 387.901,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 5.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 382.901,-Kč.*

ad 3)

Poté, co se zákaznicí Janou J., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207, sepsal závaznou objednávku č. 1221, datovanou dne 10.4.2007, převzal od ní zálohu ve výši 1.000,- Kč, na níž vystavil řádný příjmový doklad č. 20070920 a kterou evidoval v účetním programu a odevzdal řádně do pokladny společnosti. Následně, dne 26.4.2007, od jmenované převzal doplatek kupní ceny ve výši 317.901,- Kč, na tuto částku však řádný příjmový doklad nevystavil. S ohledem na pozdní termín dodání uvedeného vozidla zákaznici poskytl slevu na kupní ceně ve výši celkem 12.799,- Kč, když 10.000,- Kč jí vrátil v přesně nezjištěnou dobu v hotovosti a za 2.799,- Kč jí poskytl další vybavení k vozidlu. K předmětné částce 317.901,- Kč obžalovaný formálně vystavil zálohovou fakturu č. 20790240 s datem 26.4.2007 a v přesně nezjištěné době pak vystavil novou závaznou objednávku č.1296 s úpravou doby dodání vozidla, do 30.8.2007, ačkoli vozidlo bylo Janě J. předáno nejpozději dne 14.7.2007. Předávací protokol k vozidlu vyhotovil obžalovaný až s datem 2.1.2007, aniž byl jmenovanou podepsán a této kdykoli vydán a s tímž datem nechal formálně vyhotovit i fakturu č.20820002 s datem splatnosti doplatku 16.1.2008.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Jany J. a z provedených listinných materiálů (č.l. 72-76, 699-701).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:
příjmový pokladní doklad č. 20070920, závazná objednávka nového vozu č.1221, závazná objednávka nového vozu č. 1296, předávací protokol, faktura č. 20820002, výpis z bankovního účtu Václava J., zálohová faktura č. 207900240, stvrzenka č. 098371.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 306.102,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 317.901,-Kč,*
- *vráceno obžalovaným ze zaplacené zálohy na hotovosti: 10.000,-Kč,*
- *zbývající rozdíl do konečné ceny vozidla zahrnut do ceny doplňků.*

ad 4)

Poté, co se zákazníkem Zdeňkem D., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 206, sepsal dne 7.8.2007 závaznou objednávku č. 1406 a převzal od něho zálohu ve výši

1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20072097 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 20.8.2007 převzal od něho doplatek kupní ceny ve výši 286.901,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko fakturu č. 20720261 s datem vystavení dne 20.8.2007. Přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Zdeňka D. a z provedených listinných materiálů (č.l. 80-90).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: příjmový pokladní doklad č. 20072097, závazná objednávka nového vozu č. 1406, faktura č.20720261, předávací protokol, pojistná smlouva o pojištění motorových vozidel, velký technický průkaz č. UC 137290.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 287.901,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 286.901,-Kč.*

ad 5)

Poté, co s Lenkou S., zastoupenou Pavlem S., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 a která poskytla nezbytné finanční prostředky, sepsal dne 4.9.2007 závaznou objednávku č. 1410 a převzal od něho zálohu ve výši 1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20072352 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, v blíže nezjištěné době v období od 4.9.2007 do 2.1.2008 převzal od Pavla S. doplatek kupní ceny ve výši 355.078,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž zákaznice vozidlo odebrala v blíže nezjištěnou dobu na podzim nebo v zimě r. 2007.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědí svědků Lenky S. a Pavla S. a z provedených listinných materiálů (č.l. 92-95).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: příjmový pokladní doklad č. 20072352, závazná objednávka nového vozu č.1410, předávací protokol, faktura č. 20820001.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 356.078,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 355.078,-Kč.*

ad 6)

Poté, co se zákazníkem Otmarem R., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot Expert v prodejní ceně 471.498,- Kč formou leasingového nájmu sepsal dne 14.9.2007

závaznou objednávku č. 1443 a převzal od něho zálohu na akontaci ve výši 20.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20072479 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, v blíže nezjištěné době v období od 14.9.2007 do 21.12.2007, kdy zákazník uzavřel se společností UNI Credit Leasing CZ, a.s. smlouvu o finančním leasingu č. 1501925997, od tohoto převzal ve dvou splátkách doplatek akontace ve výši celkem 262.899,- Kč, na tuto částku sice vystavil řádný příjmový doklad č. 20003595, ale z přijaté platby odvedl do pokladny společnosti toliko částku 115.836,- Kč, zbylou část ve výši 147.063,- Kč si ponechal pro svoji potřebu. Zákazník vozidlo odebral dne 21.12.2007.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Otmara R. a z provedených listinných materiálů (č.l. 97-103, 720-721).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: příjmový pokladní doklad ze dne 21.12.2007, příjmový pokladní doklad č. 20072479, závazná objednávka nového vozu č. 1443, faktura č. 20720434, přejímací protokol, smlouva o finančním leasingu č. 1501925997, dohoda o vypořádání plateb a předávací protokol.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 282.899,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 20.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 262.899,-Kč,*
- *uhrazení části nezaúčtované zálohy obžalovaným do pokladny: 115.836,-Kč.*

ad 7)

Poté, co se zákaznicí Petrou Č., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207, sepsal dne 20.9.2007 závaznou objednávku č. 1417 a převzal od ní úhradu kupní ceny ve výši 345.901,- Kč, ke které vyplnil tiskopis příjmového pokladního dokladu bez pořadového čísla, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, zákaznice převzala vozidlo na smluveném místě na letišti v Praze Ruzyni v blíže nezjištěnou dobu v říjnu 2007.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Petry Č. a z provedených listinných materiálů (č.l. 105-110).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: závazná objednávka nového vozu č. 1417, příjmový pokladní doklad ze dne 20.9.2007, předávací protokol, faktura č. 20720374,

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 345.901,-Kč,*
- *uhrazená platba, nevložená do účetního programu: 345.901,-Kč,*

ad 8)

Poté, co se zákazníkem Františkem S., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207, sepsal dne 4.10.2007 závaznou objednávku č. 1538 a převzal od něho zálohu ve výši

1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20072663 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 6.11.2007 převzal od něho druhou zálohu ve výši 310.000,- Kč a dne 7.11.2007 doplatek kupní ceny ve výši 16.903,- Kč, na tyto částky však nevystavil řádné příjmové doklady, neodvedl je do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Františka S. a z provedených listinných materiálů (č.l. 114-119).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: příjmový pokladní doklad č. 20072663, závazná objednávka nového vozu č. 1538, předávací protokol, faktura č. 20720351, příjmový pokladní doklad č. 20073279.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 327.903,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 310.000,-Kč,*
- *doplatek kupní ceny, nezaúčtovaný do účetního programu: 16.903,-Kč.*

ad 9)

Poté, co od zákazníka Reného D., který měl zájem koupit formou úvěru celkem tři vozidla zn. Peugeot, převzal dne 27.12.2007 za tímto účelem zálohu na budoucí akontace ve výši celkem 500.000,- Kč, ke které vyplnil tiskopis příjmového pokladního dokladu bez pořadového čísla a ze které odvedl řádně do pokladny společnosti toliko částku ve výši 312.270,- Kč, dne 6.5.2008 sepsal závaznou objednávku č. 1850 na vozidlo zn. Peugeot Boxer, přičemž část přijaté zálohy ve výši 187.730,- Kč, o kterou byla ponížena výše úvěru sjednaného zákazníkem na základě smlouvy o úvěru č. 7820505 u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o. na úhradu kupní ceny tohoto vozidla, neodvedl do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka René D. a z provedených listinných materiálů (č.l. 121-125, 739).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: závazná objednávka nového vozu č. 1850, příkaz k čerpání převzetím dluhu, smlouva o úvěru č. 7820505, faktura č. 20820287, příjmový pokladní doklad ze dne 27.12.2007.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 187.730,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 500.000,-Kč,*
- *uhrazení části nezaúčtované zálohy obžalovaným do pokladny: 312.270,-Kč.*

ad 10)

Poté, co se zákazníkem Jaroslavem M., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 v prodejní ceně 322.705,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 23.1.2008 závaznou objednávku č. 1672 a tento uhradil

platební kartou na účet společnosti zálohu ve výši 5.000,- Kč, ke které vystavil doklad o kauci č. 20890029, převzal od něho dne 2.2.2008 další částečnou úhradu akontace ve výši 145.000,- Kč, ke které sice vystavil řádný příjmový pokladní doklad č. 20080304, tento však předal toliko zákazníkovi, do účetnictví společnosti jej nezavedl a pod stejným pořadovým číslem založil do účetních dokladů společnosti autentický příjmový pokladní doklad na částku toliko 3.998,- Kč prokazující úhradu obědů zaměstnanci společnosti za měsíc leden 2008, přijatou částku neodvedl do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, a dále v přesně nezjištěný den v únoru 2008 od zákazníka převzal doplatek akontace ve výši 12.086,- Kč, na tuto částku nevystavil řádný příjmový doklad, neodvedl ji do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale opět si ji ponechal pro svoji potřebu. Následně v blíže nezjištěnou dobu v období od 2.2.2008 do 13.2.2008, kdy zákazník odebral nové vozidlo, od tohoto převzal na protiúčet ojetý automobil zn. Škoda Favorit, oceněný po vzájemné dohodě na částku 7.000,- Kč, který na základě vzájemných smluvních ujednání se společností Autosalon Svoboda s.r.o. vykoupila za tuto cenu Alena S., přijatou částku ve výši 7.000,- Kč však společnosti nepředal, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž o tuto částku a součet všech od zákazníka přijatých záloh a úhrad akontací v celkové výši 169.086,- Kč byla ponížena kupní cena nového vozidla hrazená zákazníkem na základě leasingové smlouvy č. 1802432 uzavřené jím dne 13.2.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Jaroslava M. a z provedených listinných materiálů (č.l. 129-153, 156-157).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

účtenka a doklad o kauci č. 20890029, faktura č. 20840007, závazné objednávky nového vozu č. 1672, příjmové pokladní doklady č. 20080304, vyúčtování za leden 2008, zprostředkovatelská smlouva, výdajový pokladní doklad, faktura č. 20820077, protokol o předání a převzetí vozidla, velký technický průkaz č. UC 552494, leasingová smlouva č. 1802432 s přílohou, splátkový kalendář, dohoda o úhradách č. 1802432.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 169.086,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu – platba kartou: 5.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 145.000,-Kč*
- *uhrazená platba, nevložená do účetního programu: 12.086,-Kč,*
- *protiúčet za vykoupené vozidlo: 7.000,-Kč.*

ad 11)

Poté, co se zákazníkem Jaromírem S., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 307 v prodejní ceně 289.001,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 26.1.2008 závaznou objednávku č. 1291 a převzal od něho zálohu ve výši 1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20080236 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 6.2.2008 převzal od zákazníka částečnou úhradu akontace ve výši 179.000,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko doklad o kauci č. 20890071, a dne 13.2.2008 převzal od zákazníka také doplatek akontace ve výši 4.827,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, takto přijaté platby neodvedl do pokladny společnosti ani je nevložil na její bankovní účet, ale

ponechal si je pro svoji potřebu, přičemž o součet všech od zákazníka přijatých záloh a úhrad akontací v celkové výši 184.827,- Kč byla ponížena kupní cena vozidla hrazená zákazníkem na základě leasingové smlouvy č. 1802422 uzavřené dne 13.2.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o., kdy zákazník také vozidlo odebral.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Jaromíra S. a z provedených listinných materiálů (č.l. 159-167).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20080236, závazná objednávka nového vozu č. 1291, doklad o kauci č. 20890071, faktura č. 20820082, protokol o předání a převzetí vozidla, leasingová smlouva č. 1802422, dohoda o úhradách č. 1802422.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 184.827,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 179.000,-Kč*
- *uhrazená platba, nevložená do účetního programu: 4.827,-Kč.*

ad 12)

Poté, co se zákaznicí Pavlínou M., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 v prodejní ceně 288.101,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 29.1.2008 závaznou objednávku č. 1641 a převzal od ní zálohu ve výši 1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20080267 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 13.2.2008 převzal od k tomuto úkonu ústně zmocněných rodičů zákaznice částečnou úhradu akontace ve výši 100.000,- Kč a v blíže nezjištěnou dobu krátce poté částku ve výši 20.234,- Kč, na tyto částky však nevystavil řádné příjmové doklady, přijaté platby neodvedl do pokladny společnosti ani je nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si je pro svoji potřebu. Následně dne 13.2.2008, poté, kdy již zákaznice odebrala nové vozidlo, od této převzal na protiúčet ojetý automobil zn. Peugeot 106, oceněný po vzájemné dohodě na částku 35.000,- Kč, který na základě vzájemných smluvních ujednání se společností Autosalon Svoboda s.r.o. vykoupila za tuto cenu Alena S., přijatou částku ve výši 35.000,- Kč však společnosti nepředal, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž o tuto částku a součet všech od zákaznice přijatých záloh a úhrad akontací v celkové výši 156.234,- Kč byla ponížena kupní cena nového vozidla hrazená zákaznicí na základě leasingové smlouvy č. 1802423 uzavřené dne 13.2.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Pavlíně M. a z provedených listinných materiálů (č.l. 169-179).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20080267, závazná objednávka nového vozu č. 1641, zprostředkovatelská smlouva, výdajový pokladní doklad, faktura č. 20820079, protokol o předání a převzetí vozidla, leasingová smlouva č. 1802423, dohoda o úhradách č. 1802423.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 156.234,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha 13.2.2008, nevložená do účetního programu: 100.000,-Kč*
- *uhrazená platba 02/2008, nevložená do účetního programu: 20.234,-Kč,*
- *protiúčet za vykoupené vozidlo: 35.000,-Kč.*

ad 13)

Poté, co se zákaznicí Miroslavou T., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 v prodejní ceně 273.901,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 21.2.2008 závaznou objednávku č. 1743 a v blíže nezjištěnou dobu asi o týden později od ní převzal zálohu ve výši 10.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20080519 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 7.3.2008 převzal od zákaznice částečnou úhradu akontace ve výši 170.000,- Kč a dne 15.4.2008 doplatek akontace ve výši 1.585,- Kč, na tyto částky však nevystavil řádné příjmové doklady, zákaznici pouze předal novou závaznou objednávku č. 1743 s původním datem vystavení, v níž přijaté finanční částky uvedl jako uhrazenou zálohu, přičemž o součet všech od zákaznice přijatých záloh a úhrad akontací v celkové výši 181.585,- Kč byla ponížena kupní cena vozidla hrazená zákaznicí na základě leasingové smlouvy č. 1804342 uzavřené dne 15.4.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o., kdy zákaznice také vozidlo odebrala.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Miroslavy T. a z provedených listinných materiálů (č.l. 184-202).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20080519, závazné objednávky nového vozu č. 1743, bankovní výpis, dohoda o úhradách č. 1804342, leasingová smlouva č. 1804342 s přílohou, splátkový kalendář, velký technický průkaz č. UC 721808, plnou moc k registraci vozidla, protokol o předání a převzetí vozidla, faktura č. 20820160.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 181.585,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 10.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 170.000,-Kč*
- *uhrazená platba, nevložená do účetního programu: 1.585,-Kč.*

ad 14)

Poté, co se zákaznicí Šárkou K., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 SW v prodejní ceně 292.564,- Kč formou úvěru u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 26.2.2008 závaznou objednávku č. 1751 a zákaznice uhradila platební kartou na účet společnosti zálohu ve výši 10.000,- Kč, ke které vystavil doklad o kauci č. 20890107, dne 14.3.2008 převzal od zákaznice další zálohu ve výši 190.000,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, zákaznici pouze předal novou závaznou objednávku č. 1751 s původním datem vystavení, v níž přijatou finanční částku uvedl jako uhrazenou zálohu, a dále od ní dne 3.6.2008 přijal doplatek zálohy ve výši 9.183,- Kč, ke které

nevystavil řádný pokladní doklad, takto přijaté platby neodvedl do pokladny společnosti ani je nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si je pro svoji potřebu, přičemž o součet všech od zákaznice přijatých záloh v celkové výši 209.183,- Kč byla ponížena kupní cena nového vozidla hrazená zákaznicí na základě smlouvy o úvěru č. 7815447 uzavřené dne 3.6.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o., kdy zákaznice také vozidlo odebrala.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Šárky K. a z provedených listinných materiálů (č.l. 208-226).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

doklad o kauci č. 20890107 a účtenku, závazné objednávky nového vozu č. 1751, faktura č. 20840017, faktura č. 20820249, předávací protokol, velký technický průkaz, smlouva o úvěru č. 7815447 s přílohou, předpis poplatku, všeobecné smluvní podmínky, příkaz k čerpání převzetím dluhu, faktura č. 20820249.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 209.183,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu – platba kartou: 10.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 190.000,-Kč*
- *uhrazená platba, nevložená do účetního programu: 9.183,-Kč.*

ad 15)

Poté, co se zákaznicí Klárou C., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 206 v prodejní ceně 222.401,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 29.2.2008 závaznou objednávku č. 1747 a převzal od ní zálohu ve výši 1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20080608 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 3.3.2008 převzal od zákaznice prostřednictvím její zmocněné matky Ivany C. úhradu akontace ve výši 155.682,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu. Následně dne 15.3.2008, kdy zákaznice také nové vozidlo odebrala, od této převzal na protiúčet ojetý automobil zn. Seat Ibiza, oceněný po vzájemné dohodě částkou 20.000,- Kč, který na základě vzájemných smluvních ujednání se společností Autosalon Svoboda s.r.o. vykoupila za tuto cenu Alena S., z této částky zákaznici bez vystavení řádného pokladního dokladu předal toliko částku 11.459,- Kč s tím, že částku 3.969,-Kč použil údajně jako poplatek za uzavření leasingové smlouvy a částku 4.572,- Kč jako úhradu první leasingové splátky, ve skutečnosti tyto částky neodvedl do pokladny společnosti ani je nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si je pro vlastní potřebu, přičemž o součet těchto částek a od zákaznice přijaté akontace v celkové výši 164.223,- Kč, byla ponížena kupní cena nového vozidla hrazená zákaznicí na základě leasingové smlouvy č. 1804336 uzavřené dne 15.4.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Ivany C. a svědkyně Kláry C. a z provedených listinných materiálů (č.l. 230-251).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20080608, závazné objednávky nového vozu č. 1747, faktura č.

20820159, protokol o předání a převzetí vozidla, leasingová smlouva č. 1804336, dohoda o úhradách č. 1804336, výdajový pokladní doklad, zprostředkovatelská smlouva, leasingová smlouva č. 1804336 s přílohou, splátkový kalendář, dohoda o úhradách č. 1804336.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 164.223,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 155.682,-Kč,*
- *protiúčet za vykoupené vozidlo: 20.000,-Kč, z čehož:*
 - *uhrazené platby, nevložené do účetního programu: 3.969 + 4.572 Kč,*
 - *vráceno na hotovosti bez zúčtování: 11.459,-Kč.*

ad 16)

Poté, co se zákazníkem Tomášem S., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot Boxer, sepsal dne 14.3.2008 závaznou objednávku č. 1775 a převzal od něho zálohu ve výši 1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20080731 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 18.3.2008 od něho převzal zálohu ve výši 200.000,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko novou závaznou objednávku č. 1775 s původním datem vystavení, v níž přijatou finanční částku uvedl jako uhrazenou zálohu, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu a dále dne 8.4.2008, kdy zákazník odebral nové vozidlo, od tohoto převzal na protiúčet ojetý automobil zn. Peugeot Boxer, oceněný po vzájemné dohodě na částku 35.700,- Kč, který na základě vzájemných smluvních ujednání se společností Autosalon Svoboda s.r.o. vykoupila za tuto cenu Alena S., přijatou částku ve výši 35.700,- Kč předal společnosti, čímž došlo k ponížení celkové kupní ceny nového vozidla, následně dne 22.5.2008 od zákazníka převzal doplatek kupní ceny ve výši 437.427,- Kč, na tuto částku opět nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko novou závaznou objednávku č. 1775 s původním datem vystavení, v níž přijatou finanční částku uvedl jako uhrazenou zálohu, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, a s ohledem na zákazníkovi poskytnutou slevu z kupní ceny z titulu pozdního dodání dokladů k vozidlu ve výši 8.866,- Kč, kterážto částka mu byla v blíže nezjištěnou dobu kolem dne 10.6.2008 skutečně v hotovosti vyplacena.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Tomáše S. a z provedených listinných materiálů (č.l. 255-273).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20080731, příjmový pokladní doklad č. 20081678, závazné objednávky č. 1775, pokladní doklady, zálohová faktura č. 20890291, výpis z revolvingového termínovaného vkladu, příkaz k úhradě, předávací protokol, faktura č. 20820268, dodací list, faktura č. 2/2008, příjmové pokladní doklady, velký technický průkaz č. UC 706741.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 665.261,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 200.000,-Kč*

- *uhrazená platba, nevložená do účetního programu: 437.427,-Kč,*
- *protiúčet za vykoupené vozidlo: 35.700,-Kč,*
- *vráceno na hotovosti po slevě bez zaúčtování: 8.866,-Kč.*

ad 17)

Poté, co se zákaznicí Emilií G., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207, sepsal dne 21.3.2008 závaznou objednávku č. 1789 a převzal zálohu ve výši 1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20080804 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, v přesně nezjištěné době na přelomu měsíce dubna a května 2008, nejpozději dne 15.5.2008, kdy zákaznice odebrala vozidlo, od ní převzal doplatek kupní ceny ve výši 315.703,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko novou závaznou objednávku č. 1789 s původním datem vystavení, v níž přijatou finanční částku uvedl jako uhrazenou zálohu, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Emilie G. a z provedených listinných materiálů (č.l. 276-291).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: příjmový pokladní doklad č. 20080804, závazné objednávky nového vozu č. 1789, čestné prohlášení, předávací protokol, faktura č. 20820262, velký technický průkaz, pojistná smlouva č. 5127971573.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 316.703,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložena do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená platba, nevložená do účetního programu: 315.703,-Kč.*

ad 18)

Poté, co se zákazníkem Jaroslavem M., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 107, sepsal dne 27.3.2008 závaznou objednávku č. 1794 a převzal od něho zálohu ve výši 10.000,- Kč, ke které nevystavil řádný příjmový doklad a kterou neodevzdal do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, dne 4.4.2008 převzal od zákazníka doplatek kupní ceny ve výši 235.000,- Kč, na tuto částku však opět nevystavil řádný příjmový doklad, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž dne 28.5.2008 při odběru vozidla zákazníkem tomuto vrátil přeplatek kupní ceny ve výši 17.128,- Kč.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Jaroslava M. a z provedených listinných materiálů (č.l. 293-296, 795).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: závazné objednávky nového vozu č. 1794, předávací protokol, faktura č. 20820217, pokladní doklad ze dne 3.4.2008.

Shrnutí:

- k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 227.872,-Kč,
- uhrazená záloha 21.3.2008, nevložená do účetního programu: 10.000,-Kč,
- uhrazená záloha 4.4.2008, nevložená do účetního programu: 235.000,-Kč,
- vráceno na hotovosti po slevě bez zaúčtování: 17.128,- Kč.

ad 19)

Poté, co se zákazníkem Radkem Ž., jako jednatelem společnosti Polymax Servis s.r.o., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot Boxer v prodejní ceně 479.983,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 3.3.2008 závaznou objednávku č. 1763 a převzal od něho zálohu ve výši 5.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20080620 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 9.4.2008 převzal od zákazníka částečnou úhradu akontace ve výši 56.081,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20080996 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti a dne 10.4.2008, krátce po převzetí vozidla zákazníkem, od tohoto převzal doplatek akontace ve výši 46.496,- Kč, na tuto částku však již řádný příjmový doklad nevystavil, toliko pro zákazníka dodatečně dne 6.5.2008 vystavil pokladní doklad příjmový č. 20081300, tento však nezavedl do účetních dokladů společnosti, přijatou platbu neodvedl do její pokladny ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž o součet všech od zákazníka přijatých záloh a úhrad akontací v celkové výši 107.577,- Kč byla ponížena kupní cena nového vozidla hrazená zákazníkem na základě leasingové smlouvy č. 2802486 uzavřené dne 10.4.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Radka Ž. a z provedených listinných materiálů (č.l. 300-311, 1461a-1461f).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20080620, závazné objednávky nového vozu č. 1763, příjmové pokladní doklady č. 20080996, emailová korespondence, protokol o předání a převzetí vozidla, faktura č. 20820161, příjmový pokladní doklad, leasingová smlouva č. 2802486, dohoda o úhradách č. 2802486, výpis z účtu Polymax servis.

Shrnutí:

- k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 107.577,-Kč,
- uhrazená záloha 3.3.2008, vložena do účetního programu: 5.000,-Kč,
- uhrazená záloha 9.4.2008, vložena do účetního programu: 190.000,-Kč
- uhrazená platba 10.4.2008, nevložená do účetního programu: 46.496,-Kč.

ad 20)

Poté, co s Valterem J., manželem zákaznice Dany J., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 v prodejní ceně 274.302,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 16.4.2008 závaznou objednávku č. 1830 a převzal od něho zálohu ve výši 10.000,- Kč, ke které nevystavil řádný příjmový doklad a kterou neodvedl do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, v blíže nezjištěné době na přelomu měsíce dubna a května 2008 převzal od zákaznice doplatek akontace ve výši 192.000,- Kč, na tuto částku však

nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko novou závaznou objednávkou č. 1830 s původním datem vystavení, v níž přijatou finanční částku uvedl jako uhrazenou zálohu, z těchto přijatých plateb odvedl do pokladny společnosti pouze částku 9.220,- Kč, ke které vystavil příjmový pokladní doklad č. 200818885, z požadované hotovostní platby předem ve výši 201.231,- Kč ponížene o částku 9.220,- Kč, tj. částku ve výši 192.011,- Kč neodvedl do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž o součet od zákaznice přijaté zálohy a akontace v celkové výši 201.231,- Kč byla ponížena kupní cena vozidla hrazená zákaznicí na základě leasingové smlouvy č. 1806021 uzavřené se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o. dne 11.6.2008, kdy zákaznice také vozidlo odebrala.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědků **Valtera J. a Dany J.** a z provedených listinných materiálů (č.l. 313-320).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: závazné objednávky nového vozu č. 1830, faktura č. 20820265, protokol o předání a převzetí vozidla, leasingová smlouva č. 1806021, dohoda o úhradách č. 1806021.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 201.231,-Kč,*
- *uhrazená záloha 16.4.2008, nevložená do účetního programu: 10.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha 04-05/2008, nevložená do účetního programu: 192.000,-Kč*
- *ze záloh 11.6.2008, vloženo do účetního programu: 9.220,-Kč.*

ad 21)

Poté, co se zákaznicí Alenou M., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207, sepsal dne 15.4.2008 závaznou objednávkou č. 1828 a převzal od ní zálohu ve výši 2.000,- Kč, ke které nevystavil řádný příjmový doklad a kterou neodevzdal do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, dne 16.4.2008 od ní převzal další částečnou úhradu kupní ceny ve výši 279.401,- Kč, na tuto částku opět nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko novou závaznou objednávkou č. 1828 s původním datem vystavení, v níž přijatou finanční částku uvedl jako uhrazenou zálohu, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, a dále dne 22.4.2008, při odběru vozidla zákaznicí, od této převzal doplatek kupní ceny ve výši 4.500,- Kč, k této přijaté částce opět nevystavil řádný příjmový doklad, platbu neodevzdal do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž dne 7.5.2008 vrátil zákaznici v hotovosti přeplatek v podobě slevy z kupní ceny vozidla ve výši 2.000,- Kč.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně **Aleny M.** a z provedených listinných materiálů (č.l. 325-336).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány: závazné objednávky nového vozu č. 1828, velký technický průkaz č. UC 721809, předávací protokol, faktura č. 20820216, dočasné RZ, fotokopii vizitky prodejce Libora Z.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 279.401,-Kč,*

- uhrazená záloha 15.4.2008, nevložená do účetního programu: 2.000,-Kč,
- uhrazená záloha 16.4.2008, nevložená do účetního programu: 274.901,-Kč
- uhrazená platba 22.4.2008, nevložená do účetního programu: 4.500,-Kč
- vráceno 7.5.2008, bez zaučtování: 2.000,-Kč.

ad 22)

Poté, co se zákazníkem Františkem K., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 v prodejní ceně 234.901,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 18.4.2008 závaznou objednávku č. 1831 a převzal od něho zálohu ve výši 1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20081117 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 20.6.2008 od něho převzal doplatek akontace ve výši 148.034,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž o součet od zákazníka přijaté zálohy a akontace v celkové výši 149.034,- Kč byla ponížena kupní cena vozidla hrazená zákazníkem na základě leasingové smlouvy č. 1806258 uzavřené se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o. dne 20.6.2008, kdy zákazník také odebral vozidlo.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Františka K. a z provedených listinných materiálů (č.l. 338-346).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20081117, závazná objednávka nového vozu č. 1831, předávací protokol, protokol o předání a převzetí vozidla, faktura č.20820257, leasingová smlouva č. 1806258, dohoda o úhradách č. 1806258.

Shrnutí:

- k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 149.034,-Kč,
- uhrazená záloha, vložena do účetního programu: 1.000,-Kč,
- uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 148.034,-Kč.

ad 23)

Poté, co se zákazníkem Jiřím B., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 307 v prodejní ceně 400.457,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 23.4.2008 závaznou objednávku č. 1738 a převzal od něho zálohu ve výši 5.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20081175 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, v blíže nezjištěné době v první polovině měsíce května 2008 od něho převzal doplatek akontace ve výši 149.854,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž o součet od zákazníka přijaté zálohy a akontace v celkové výši 154.854,- Kč byla ponížena kupní cena vozidla hrazená zákazníkem na základě leasingové smlouvy č. 1806259 uzavřené dne 20.6.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o., zákazník vozidlo odebral dne 3.6.2008.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Jiřího B. a z provedených listinných materiálů (č.l. 348-355).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20081175, závazná objednávka nového vozu č. 1738, protokol o předání a převzetí vozidla, faktura č. 20820266, leasingová smlouva č. 1806259, dohoda o úhradách č. 1806259.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 154.854,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 5.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 149.854,-Kč.*

ad 24)

Poté, co se zákazníkem Jozefem G., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 v prodejní ceně 243.901,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 30.4.2008 závaznou objednávku č. 1845 a převzal od něho zálohu ve výši 5.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20081250 a kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 11.6.2008, kdy zákazník také odebral vozidlo, od něho převzal doplatek akontace ve výši 19.390,- Kč, na tuto částku vystavil řádný příjmový doklad č. 20081664 a odevzdal ji řádně do pokladny společnosti, a dále dne 12.6.2008 převzal od zákazníka částku 9.900,- Kč jako poplatek za uzavřenou leasingovou smlouvu a první řádnou leasingovou splátku, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, neodvedl ji do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž o součet od zákazníka přijaté zálohy, akontace a úhrady poplatku a první splátky v celkové výši 34.290,- Kč byla ponížena kupní cena vozidla hrazená zákazníkem na základě leasingové smlouvy č. 1806012 uzavřené dne 11.6.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Jozefa G. a z provedených listinných materiálů (č.l. 357-365).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

příjmový pokladní doklad č. 20081250, závazná objednávka nového vozu č. 1845, příjmový pokladní doklad č. 20081664, protokol o předání a převzetí vozidla, faktura č. 20820242, leasingová smlouva č. 1806012, dohoda o úhradách č. 1806012.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 34.290,-Kč,*
- *uhrazená záloha 30.4.2008, vložená do účetního programu: 5.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha 11.6.2008, vložená do účetního programu: 19.390,-Kč,*
- *uhrazená platba 12.6.2008, nevložená do účetního programu: 9.900,-Kč.*

ad 25)

Poté, co se zákazníkem Ing. Rostislavem S., který měl zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 v prodejní ceně 208.901,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 9.5.2008 závaznou objednávku č. 1856 a zákazník

uhradil platební kartou na účet společnosti zálohu ve výši 5.000,- Kč, v přesně nezjištěnou dobu dne 23.6.2008 nebo 24.6.2008 převzal od zákazníka částečnou úhradu akontace ve výši 105.000,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko novou závaznou objednávku č. 1856 s původním datem vystavení, v níž přijatou finanční částku uvedl jako uhrazenou zálohu, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, a dále dne 9.7.2008 uhradil zákazník již jinému prodejci společnosti Autosalon Svoboda s.r.o. doplatek akontace ve výši 3.815,- Kč, který byl řádně odveden do pokladny společnosti, přičemž o součet od zákazníka přijaté zálohy a dvou splátek akontace v celkové výši 113.815,- Kč byla ponížena kupní cena vozidla hrazená zákazníkem na základě leasingové smlouvy č. 1806558 uzavřené téhož dne se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o., kdy zákazník také vozidlo odebral.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědka Ing.Rostislava S. a z provedených listinných materiálů (č.l. 369-388, 834-835).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

závazné objednávky nového vozu č. 1856, zálohová faktura č. 20890252, faktura č. 20840041, faktura č. 20820293, faktura č. 20850126, protokol o předání a převzetí vozidla, leasingová smlouva č. 1806558 s přílohou, splátkový kalendář, velký technický průkaz č. UC 8917921,

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 113.815,-Kč,*
- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu – platba kartou: 5.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 105.000,-Kč,*
- *platba prodejci M., řádně evidovaná: 3.815,-Kč.*

ad 26)

Poté, co se zákaznicí MUDr. Janou K., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 407 SW, sepsal dne 13.5.2008 závaznou objednávku č. 1873 a převzal od ní zálohu ve výši 1.000,- Kč, ke které vystavil řádný příjmový doklad č. 20081370 a kterou odevzdal do pokladny společnosti, v blíže nezjištěnou dobu v období od 13.5.2008 do 29.5.2008 převzal od Pavla K., manžela zákaznice, v místě jejího bydliště doplatek zálohy ve výši 17.683,- Kč, na tuto částku však nevystavil řádný příjmový doklad, přijatou platbu neodvedl do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, přičemž nejpozději dne 29.5.2008, kdy zákaznice vozidlo odebrala, tato uhradila zbývajících část kupní ceny ve výši 615.413,- Kč bankovním převodem na účet společnosti.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědků MUDr.Jany K. a Pavla K. a z provedených listinných materiálů (č.l. 390-395).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

závazné objednávky nového vozu č. 1873, příjmový pokladní doklad č. 20081370, předávací protokol, faktura č. 20820221, bankovní výpis.

Shrnutí:

- *k platbě za vozidlo: 634.096,-Kč,*

- uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,
- uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 19.000,-Kč,
- uhrazená platba převodem na účet společnosti: 615.413,- Kč,
- vráceno obžalovaným bez zaúčtování: 1.317,-Kč.

ad 27)

Poté, co se zákaznicí Šárkou Š., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot 207 v prodejní ceně 221.801,- Kč formou leasingového nájmu u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 31.5.2008 závaznou objednávku č. 1907 a převzal od ní zálohu ve výši 4.000,- Kč, ke které nevystavil řádný příjmový doklad, a dále dne 2.6.2008 převzal od jejího manžela Milana Š. doplatek zálohy ve výši 11.000,- Kč, na tuto částku opět nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko novou závaznou objednávku č. 1907 s původním datem vystavení, v níž přijatou finanční částku uvedl jako uhrazenou zálohu, takto přijatou finanční hotovost neodevzdal do pokladny společnosti ani nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, následně dne 31.7.2008, kdy zákaznice také vozidlo odebrala, od této převzal již jiný prodejce společnosti Autosalon Svoboda s.r.o. doplatek akontace ve výši 148.900,- Kč, na tuto částku jí vystavil řádný příjmový doklad č. 20082188 a odevzdal ji do pokladny společnosti, přičemž o součet od zákaznice přijaté zálohy a akontace v celkové výši 163.900,- Kč byla ponížena kupní cena vozidla hrazená zákaznicí na základě leasingové smlouvy č. 1807184 uzavřené dne 31.7.2008 se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Šárky Š. a z provedených listinných materiálů (č.l. 397-405).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:

závazné objednávky nového vozu č. 1907, příjmový pokladní doklad č. 20082188, faktura č. 20820321, protokol o předání a převzetí vozidla, leasingová smlouva č. 1807184, dohoda o úhradách č. 1807184.

Shrnutí:

- k platbě za vozidlo – leasingová splátka: 163.900,-Kč,
- uhrazená záloha 31.5.2008, nevložená do účetního programu: 4.000,-Kč,
- uhrazená záloha 2.6.2008, nevložená do účetního programu: 11.000,-Kč,
- platba prodejci M., řádně evidovaná: 148.900,-Kč.

ad 28)

Poté, co se zákaznicí Jarmilou F., jako jednatelkou společnosti FJ Moravia Truck, s.r.o., která měla zájem o koupi nového vozidla zn. Peugeot Boxer v prodejní ceně 879.016,- Kč formou úvěru u společnosti PSA Finance Česká republika, s.r.o., sepsal dne 16.6.2008 závaznou objednávku č. 1896 a převzal od ní zálohu ve výši 1.000,- Kč, ke které nevystavil řádný příjmový doklad, ale kterou odevzdal řádně do pokladny společnosti, dne 17.6.2008 převzal od zákaznice další zálohu ve výši 20.000,- Kč, ke které opět nevystavil řádný příjmový doklad, ale toliko novou závaznou objednávku č. 1896 s původním datem vystavení, v níž přijatou finanční částku uvedl jako uhrazenou zálohu, přijatou platbu neodevzdal do pokladny společnosti ani ji nevložil na její bankovní účet, ale ponechal si ji pro svoji potřebu, a

následně dne 4.8.2008, kdy zákaznice také odebrala vozidlo, uhradila již jinému prodejci společnosti Autosalon Svoboda s.r.o. doplatek zálohy ve výši 135.182,- Kč, na tuto částku jí byl vystaven řádný příjmový doklad č. 20082222 a platba byla odvedena do pokladny společnosti, přičemž o součet všech od zákaznice přijatých záloh v celkové výši 156.182,- Kč byla ponížena kupní cena nového vozidla hrazená zákaznicí na základě smlouvy o úvěru č. 7823843 uzavřené téhož dne se společností PSA Finance Česká republika, s.r.o.

Uvedené skutečnosti vyplývají z výpovědi svědkyně Jarmily F. a z provedených listinných materiálů (č.l. 407-414).

Jako listinné důkazy, dle § 213 odst.1 tr.řádu, byly takto soudem realizovány:
závazné objednávky nového vozu č. 1896, příjmový pokladní doklad č. 20082222, faktura č. 20820323, smlouva o úvěru č. 7823843.

Shrnutí:

- *uhrazená záloha, vložená do účetního programu: 1.000,-Kč,*
- *uhrazená záloha, nevložená do účetního programu: 20.000,-Kč.*

Dále je možno prezentovat provedené důkazy obecného charakteru, jakož i důkazy ve vztahu k bodu **II.** výroku rozsudku.

Svědkové Ing.Petr S. a Alena S. se ve svých výpovědích, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem k problematice aktivit obžalovaného Libora Z. ve vztahu k společnosti Autosalon Svoboda podrobně vyjádřili.

Svěddek Ing.Petr S., jediný společník a jednatel společnosti Autosalon Svoboda s.r.o., takto uvedl, že o nekalých aktivitách obžalovaného Libora Z. v rámci pracovní činnosti ke jmenované společnosti se dozvěděl od své manželky Aleny S. přibližně v měsíci červnu 2008, nebyl tedy prvotním iniciátorem odhalení. Jeho manželka Alena S. již dříve zjistila nějaké nesrovnalosti při činnosti obžalovaného, který byl prodejce vozidel, jako vedoucí prodeje to s ním řešila a Z. jí přislíbil nápravu, k ní však nedošlo, proto jej o záležitosti informovala. Takto bylo zjištěno, že obžalovaný Libor Z. si ponechával finanční částky na hotovosti, které získal od některých zákazníků platících za nákup vozidel v autosalonu. K činnosti obžalovaného svědek Ing.S. uvedl, že jeho pracovní povinnosti byly adekvátní dalším zaměstnancům, v případě přebírání hotovosti, což se mohlo stát ve výjimečných případech, při absenci pokladní, měl povinnost převzaté peněžní prostředky na hotovosti neodkladně předat do pokladny, vložit na účet autosalonu, případně předat řediteli či vedoucímu prodeje, tj. jemu osobně nebo jeho manželce Aleně S. To se však v těchto případech nestalo. Podstatu trestného jednání obžalovaného Libora Z. v autosalonu zjistila a odhalila jeho manželka Alena S. Pokud jsou mu známy nějaké informace k této problematice, pak spíše zprostředkovaně od manželky. Je mu takto známo, že obžalovaný inkasované peníze na hotovosti, nad rámec prvotní zálohy, vesměs vykazoval v závazné objednávce a tuto platbu nedokladoval řádným

příjmovým dokladem, čímž obešel účetní systém. Dále se svědek podrobně vyjádřil k mechanismu fungování praxe autosalonu při prodeji vozidel.

Pokud se jedná o další aktivity obžalovaného Libora Z., pod hlavičkou firmy Auto LZ svědek uvedl, že v několika málo případech prostřednictvím této firmy byla skutečně auta financována a firma Auto LZ takto získala následně provizi za zprostředkování. Takto bylo financováno jen asi pět vozidel, kdy poslední transakce proběhla na konci roku 2006.

Pokud se jedná o vystavení směnky na částku 2.300.000,-Kč svědek uvedl, že tuto směnku vypisoval on sám a obžalovaný Z. jí podepsal, kdy se mělo jednat o jištění ve vztahu k zpronevěřeným peněžním prostředkům. V dané souvislosti svědek vyloučil, že by se tato směnka měla vztahovat k jakékoli osobní půjčce, neboť žádnou takovou půjčku obžalovanému neposkytl. Pokud byla svědkovi předestřena verze obžalovaného, tuto označil za nepravdivou s tím, že pokud by mu měl poskytnout půjčku v roce 2007, nepochybně by nechal vystavit směnku v okamžiku půjčky, nikoli v době kdy předmětem řešení byly problémy s neodvedenými platbami v autosalonu.

Pokud se jedná o případ zákazníka René D. svědek Ing.S. vyloučil, že by obžalovaným Z. převzaté peníze ve výši 500.000,-Kč byly následně předány jemu nebo jeho manželce a již vůbec ne jejich bydlišti, neboť má za to, že uvedeného dne již byli na zahraniční dovolené v Itálii.

Dále se svědek podrobně vyjádřil k problematice osobních vztahů s obžalovaným Z., v daném směru konstatoval, že až do zjištění problémů v autosalonu spolu žádné konflikty ani problémy neměli. Pokud se jedná o jeho pracovní aktivity, hodnotil jej jako aktivního zaměstnance, který svou práci prodejce vykonával „na plno“. Z hlediska okolností podpisu směnky na částku 2.300.000,-Kč je také možno konstatovat tvrzení svědka, že při tomto jednání obžalovaný Z. plakal a sliboval, že všechny peníze vrátí.

Na svých tvrzeních svědek Ing.Petr S. setrval i při provedené konfrontaci s obžalovaným Liborem Z.

Svědčynie Alena S. uvedla, že byla zaměstnancem firmy Autosalon Svoboda, pracovala tam jako vedoucí prodeje. V předmětné době byla na mateřské dovolené, ale svoji pracovní činnost dělala z domu a 2-3x týdně docházela do práce. Její pracovní náplní bylo zpracovávat deklarace prodeje, objednávat auta do výroby, kontrolovat výrobu, starat se aby klienti byli spokojeni a aby při předávání vozidel nebyly problémy. Dělala také zpětné dotazy na klienty, zda jsou s vozem spokojeni. V podstatě se zabývala veškerou administrativou ohledně nových vozů. Obžalovaného Z. poznala v roce 2001, kdy se zajímal o práci prodejce nových a ojetých vozů ve firmě Ing.Petr S. V této firmě pracoval až do roku 2003, kdy byl založen Autosalon Svoboda, s.r.o. a Z. do této firmy přešel opět jako prodejce nových a ojetých vozů. Pracoval tam až do června 2008. Úkolem prodejce bylo získat klienta, prodat mu auto, sepsat s ním závaznou objednávku, podívat se do skladové evidence Peugeotu ČR zda auto, které klient požaduje je k dispozici. Dále měli zajistit, aby byl uskutečněn předprodejní servis a v případě, že prodal k novému vozu nadstandardní výbavu, by vše bylo na autě namontováno včas ke dni předání vozidla. Pokud jsou přijímány od klientů peníze, vystavuje se faktura a pokud je platba hotově vystavuje se automaticky příjmový pokladní

doklad. Ten se vypisuje dvojmo, jeden dostává klient s razítkem „zaplacen“ a podpisem pokladní, druhý zůstává na pokladně a účetní si ho buď ten samý den anebo druhý den bere a zakládá do účetnictví. Faktura se vystavuje vždy, i když platba probíhá hotově. Pouze se na ní změnila forma platby - „kartou“, „hotově“, „převodním příkazem“. Standardním příjmovým pokladním dokladem byl a je doklad vytištěný z počítače, naprosto výjimečně, z důvodů technických, mohlo dojít k vydání ručně vypsáního příjmového dokladu.

Ve vztahu k problematice, která je předmětem řízení uvedla, že v jednotlivých případech, u nichž byly zjištěny problémy při předávání vozidel, byly vystaveny faktury, ale nebyl k nim vystaven příjmový pokladní doklad, takže nebyla potvrzena platba.

Svědkyň vyloučila, že by, pro účely získávání bonusů za prodejnost, docházelo k časovým manipulacím při vykazování prodejů aut. Výjimkou mohl být jen konec měsíce, kdy se mohlo stát, že potřebovali několik málo kusů vozidel pro naplnění podmínek, proto auta, která se měla předávat první týden v dalším měsíci, se přesunula do závěrečného měsíce. Větší časová disproporce než několik dnů při těchto manipulacích ani nastat nemohla, neboť pokud se auto nadeklaruje jako prodané, začíná běžet záruka. Proto by na to zákazník ani nepřistoupil.

Svědkyň podrobně popsala možno manipulaci prodejců s hotovými penězi, kdy mj. uvedla, že v případě, kdy nebylo možné předání peněz do pokladny, byla realizována dvě možná řešení. Buď si prodejci peníze nechávali u sebe a s pokladní to vyúčtovali následující den, anebo pokud se jednalo o větší částku, přivezli prodejci peníze k nim domů v obálce s pokladním dokladem. Ona je schovala do trezoru a na druhý den je předala pokladní. Nestávalo se tak často, spíše výjimečně. Tímto způsobem jim peníze předával i Z. Nebylo to často, spíše výjimečně. Předával je buď ve firmě anebo u nich doma, ale v kolika případech to bylo, si nevzpomíná. Svědkyň vyloučila, že by se tak stalo v případech, které jsou předmětem tohoto řízení. Pokud se jedná o materiály k prodeji vozidel v autosalonu, uvedla, že závazná objednávka a údaj v ní uvedený rozhodně nenahrazoval příjmový pokladní doklad, vystavený na základě převzatých peněz. V závazné objednávce sice byla též uvedena výše částky, v případě složení zálohy, ale tato nesloužila jako daňový doklad. Příjmový pokladní doklad byl vystavován v případě hotovostní platby a v případě, že zálohová faktura byla placena hotově. Zálohová faktura se vystavila vždy. Byla v ní uvedena částka a forma úhrady, buď převodem, platební kartou nebo hotově. Pokud to bylo placeno hotově, byl dalším dokladem příjmový doklad. Kromě závazné objednávky byla vždy také vystavována zálohová faktura. Pokud zákazník ten den platil, nestačilo vypsání pouze závaznou objednávku a příjmový pokladní doklad, protože údaje v závazné objednávce se mohou kdykoli přepsat.

Pokud se jedná o případ zákazníka René D., uvedla, že jmenovaného zná pouze pracovně, osobně s ním nikdy nejednala. Kupoval u nich několik vozidel, a to s ním vždy řešil Z. Svědkyň, po předestření verze obžalovaného Z., popřela, že by byla v blízkosti René D. při předávání peněz dne 27.12.2007 a následně peníze od obžalovaného převzala, toto tvrzení označila za lživé. Je názoru, že se tak stát ani nemohlo, neboť s manželem odjížděli lyžovat do zahraničí již 26.12., jako je tomu pravidelně každým rokem.

K problematice používaného účetního programu uvedla, že prodejci nemají přístup do celého účetního programu, resp. do něj nemohou do něho zasahovat. Mají omezený přístup, s možností vyhotovení a vytištění faktury, příjmového dokladu nebo závazné objednávky.

Prodejci mají přístupová práva pouze na některé věci v programu autosalon, kdy vypíší závaznou objednávku, mohou si tam založit zakázku do servisu, deklarovat auto, vystavit zálohovou fakturu, fakturu a příjmový doklad. Ve vyhotovených materiálech mohou být prováděny pouze v závazné objednávce.

Problémy s vozidly obžalovaného Z. zjistila někdy koncem března 2008, kdy prováděla kontrolu, při níž narazila na nezaplacené vystavené faktury a zjistila, že auta nestojí ve skladu. Jednalo se o faktury z roku 2007. Po zjištění těchto nesrovnalostí si zavolala obžalovaného Z. do kanceláře, aby jí vysvětlil jak je možné, že nejsou peníze ani auta. Z. se jí tehdy přiznal, že auta předal a peníze od lidí vyinkasoval a žádal ji, aby klientům netelefonovala. Pak jí plácem a lítostivým pohledem uprosil, aby o tom neříkala ani manželovi, že to v nejbližší době dá do pořádku. Uvěřila mu, ale takto se to táhlo až do června. Obžalovaný Z. stále tvrdil, že už to bude, že má vydržet. V dané souvislosti za ní obžalovaný Z. přijel domů a jako záruku, že chce vše uvést do pořádku, donesl směnku na 4 milióny Kč, s datem 1.4.2008.

Nebyla schopna racionálně vysvětlit, z jakého důvodu o zjištěných nesrovnalostech a vystavení směnky neinformovala manžela, uvedla, že se tak stalo proto, že obžalovaný Z. má vynikající přesvědčovací schopnosti a uprosil ji. Chodil za ní, brečel, říkal, že má nějaké problémy, které jí nemůže říci, a ona mu naivně věřila. Vzhledem k délce doby, po níž obžalovaný v autosalonu pracoval, si říkala, že to je jenom nějaký jeho výpadek.

Další směnku na částku 2.300.000,-Kč, už Z. vyřizoval s jejím manželem, za její přítomnosti. S jakým datem byla směnka vystavena, si nevzpomíná, ale bylo to v den, kdy manželovi řekla, co zjistila. Všichni tři situaci následně probírali a potom se sepsala a podepsala směnka. Na svých tvrzení svědkyně setrvala i při následné konfrontaci s obžalovaným Liborem Z.

Svědkyně Petra P., pokladní a asistentka, zejména podrobně popsala manipulaci s hotovými penězi v autosalonu. Takto uvedla, že systém byl takový, že zaměstnanec prodeje nebo servisu vystavil pokladní doklad k faktuře nebo doklad na zálohy, vytiskl jej ve dvojnásobném vyhotovení a se zákazníkem přišel do recepce, kde jej požádala o zaplacení. Jeden doklad potvrdila razítkem o zaplacení a jeden si ponechala. Zákazník šel s potvrzeným dokladem případně zpět pro výdej náhradního dílu apod. Na základě příjmového dokladu zaznamenala, že platbu přijala. To se týkalo i platebních karet. Zákazník přišel s fakturou, platba proběhla terminálem, potvrzující kopii dala zákazníkovi a originál účtenky přiložila k faktuře a poté předala účetní. Pokud měl zákazník platit, tak platil přímo u ní. Mohla ale nastat situace, že se na pokladně sešlo více lidí a zákazník by musel čekat dlouhou dobu. V takovém případě byli zaměstnanci oprávněni peníze převzít od zákazníka a pak je odevzdat do pokladny. Manipulaci s penězi mohli tedy provádět i ostatní lidé, ale pak bylo jejich povinností předat hotovost jí do pokladny nebo někomu z manželů S. V takovém případě jí bylo z jejich strany vždy následující den řečeno, že byly převzaty od prodejce peníze a ty jí spolu s dokladem byly předány. Byly vyhotovovány vždy dva příjmové pokladní doklady, kdy jeden obdržel zákazník a druhý jí předal zaměstnanec s penězi do pokladny. Příjmový pokladní doklad se tiskl na počítači ze síťového programu. Jiná forma příjmového pokladního dokladu byla akceptovatelná ve velmi výjimečných případech, když nešel systém nebo elektřina. V takovém případě se příjmový pokladní doklad vypsával ručně a při zprovoznění systému se

musely zpětně zadat do počítače a ty původní, ručně psané, se odebraly. Obžalovaného Z. znala jako svého kolegu, který prodával ojetá a nová vozidla. V době kdy Z. dostal výpověď, byla na nemocenské. Od počátku roku 2008 nezaznamenala nic, co by nasvědčovalo tomu, že by měl Z. dostat výpověď. Žádné závažné problémy ve firmě, které by k tomuto kroku vedly, nezaregistrovala, ani se o ničem takovém na firmě nemluvalo. O tom, že by měl Z. nějaké problémy s vedením, nic neví. V období let 2007 až 2008 jí Z. běžně předával hotovostní finanční částky spolu s příjmovými doklady, které byly vytištěny z počítačového systému. Vkládal zálohy i vyšší částky.

Svědkyňe Monika R., účetní Autosalonu Svoboda, uvedla, že její pracovní náplní je vystavování faktur, veškerých účetních dokladů, zaúčtování plateb, vedení banky, zakládání dokladů a evidování pracovních smluv. Se Z. přicházela do kontaktu, byl prodejcem nových vozů a ona mu vystavovala faktury a doklady.

Svědkyňe upřesnila postup realizace účetních materiálů zákazníka při koupi vozidla, kdy uvedla, že nejdříve prodejce poskytl zákazníkovi potřebné informace. Pokud měl zákazník zájem vozidlo koupit, prodejce s ním sepsal závaznou objednávku a zákazník musel složit zálohu, která se vyúčtovala, a peníze se vložily do pokladny. V úvodní fázi se vystavovala ke každé objednávce zálohová faktura, která se hradila platební kartou, převodem z účtu nebo hotově. Jiná možnost než vystavení zálohové faktury nebyla. Při vystavování zálohové faktury systém nabídne, jakým způsobem ji chce zákazník uhradit a pokud se zadá „hotově“ vyjede automatické příjmový pokladní doklad. Ke každé takové platbě musela být zálohová faktura, i kdyby záloha činila jenom 1.000,-Kč. Tyto materiály vyhotovoval vždy prodejce. V případě, že zákazník platil hotově, měl s ním prodejce zajít na pokladnu s příjmovým dokladem a s penězi. Pokladní doklad orazila razítkem „zaplacené“, jedno vyhotovení dostal zákazník, druhé zůstalo v autosalonu. Co se dělo s penězi od zákazníka v případě, že pokladní nebyla přítomna, neví. Ona nikdy nepřišla do styku s hotovými penězi. Zálohová faktura i příjmový pokladní doklad se vystavovaly v počítači v programu, který autosalon používá. Pokud byla dotazována, zda se někdy setkala s tím, že by zejména příjmové pokladní doklady byly vypisovány ručně, uvedla, že nikoli, resp. nikdy žádnou platbu na základě takovýchto dokladů do účetnictví nezadávala. Příjmové doklady musely být vystaveny v počítačovém systému.

Kromě zálohové faktury byla následně vystavována také faktura konečná, která měla jinou číselnou řadu než faktura zálohová. Konečná faktura musela být vystavena vždy. Částka ze zálohové faktury měla být na konečné faktuře odečtena. Počítačový systém to automaticky vygeneroval.

Pokud byla dotazována, jaká byla kontrola placení vozidel, uvedla, že existoval seznam vystavených faktur, ze kterého bylo patrné, které faktury jsou a které nejsou uhrazené. Tento seznam se dělал asi jednou za čtrnáct dní a předával se panu S. nebo paní S., kteří na jeho základě viděli co je a co není zaplacené. Nezaplacené faktury následně řešili s dotyčným prodejcem. K dotazu, zda se před předáním vozidla zákazníkovi ověřovalo zaplacení vozidla, uvedla, že dopředu nebylo co ověřovat a v době předání už bylo vozidlo zaplacené.

V případě, že zákazník uhradil platbu převodem, byla částka na konečné faktuře nula. Když se

vozidlo předávalo, vystavila se faktura, příjmový doklad, zaplatit se mělo na pokladně a potom se vozidlo předávalo zákazníkovi. Dopředu se neověřovalo zaplacení vozidla, neboť v den kdy se auto předává, musí být zaplacen. Za to, že je vozidlo zaplacené při jeho předání, je odpovědný prodejce.

K osobě obžalovaného Z. uvedla, že nezaregistrovala, že by měl Z. na pracovišti s kýmkoli nějaké problémy. Ani s vedením společnosti neměl špatné vztahy. Pokud měla subjektivně vyhodnotit vztah Z. k majiteli autosalonu a jeho manželce uvedla, že mezi nimi nebyl žádný problém, který by vnímala. Jejich vztahy byly osobnější, než jaké byly vůči ostatním zaměstnancům, ale žádné výhody oproti ostatním zaměstnancům Z. neměl.

Svědkové Lumír M. a Daniela H., prodejci Autosalonu Svoboda, se ve svých výpovědích podrobně vyjádřili k problematice systému práce a plnění povinností, zejména se zaměřením na problematiku plateb zákazníků.

Svědék **Lumír M.**, uvedl, že když se zákazník rozhodl vozidlo koupit, sepsala se závazná objednávka a zákazník musel složit zálohu. Většinou se vyžadovala záloha ve výši 5% z ceny vozidla. Technicky se záloha realizovala tak, že když měl zákazník peníze v hotovosti, složil je na pokladně. Pokud již bylo po pracovní době a pokladna nebyla v provozu, přebíral peníze on sám. Vždy v počítači vystavil příjmový pokladní doklad s tím, že pokud to bylo v obvyklou pracovní dobu, šel se zákazníkem na pokladnu, kde peníze inkasovala pokladní. Donesl jí dva doklady, které ona orazítkovala, jeden dala zákazníkovi a druhý si nechala. Pokud peníze inkasoval sám, bez možnosti dojít na pokladnu, vytiskl také dva doklady s tím, že jeden předal zákazníkovi a druhý odevzdal následující pracovní den většinou na pokladnu. Stávalo se také, že peníze odevzdával panu S. nebo paní S. Předával jim je individuálně dle domluvy. Někdy jim je předával v autosalonu a někdy jim je vezl domů. Pokud vyinkasoval peníze v sobotu tak je odevzdával, aby neměl u sebe tak vysokou hotovost, ale někdy se ale stalo, že si je ponechal až do pondělí. Výše částek, které byly přijímány mimo pracovní dobu nebo mimo pokladnu se pohybovala od 1.000,-Kč do 400.000,- Kč. Bylo to individuální. Kromě závazné objednávky a příjmového pokladního dokladu pro zákazníka se vystavovala zálohová faktura. Firmy zálohu v hotovosti nedávaly, tudíž se nevystavoval příjmový pokladní doklad, ale pouze zálohová faktura. Toto se také týkalo zákazníka, který měl dotaci ZTP ze sociálního odboru. Od zaplacení zálohy do předání vozidla to probíhalo individuálně. Objednal doplňky dle požadavků, zařídil na servise dodání a domluvil se zákazníkem převzetí vozidla a formu placení. Předběžně se financování domlouvalo při objednávce, a to den, hodina předání vozidla a způsob financování. Pokud se jednalo o formu hotovostní, měl zákazník zaplacenou zálohu a zbytek ceny vozidla uhradil buď v hotovosti anebo převodem z účtu. Pokud platil převodem, byl vždy srozuměn s tím, že mu vozidlo bude vydáno až po připsání částky na účet firmy. V případě, že vozidlo financoval formou úvěru nebo leasingu zákazník vždy věděl, kolik hradí akontaci před samotným převzetím vozidla. Pokud zákazník platil doplatek, akontaci nebo celou kupní cenu v hotovosti tak účetní k tomu vystavila celkovou fakturu, kde byla odečtena záloha, a

zákazník uhradil ostrou fakturu. Doplatky se platily většinou na pokladně. Vozidla byla zákazníkům předávána většinou v pracovní době. K fyzickému předání vozidla se sepisoval předávací protokol, který se většinou sepisoval v den, kdy si zákazník vozidlo přebíral. Někdy se stalo, že zákazník neměl dostatek času, vyřídila se administrativa, ale vozidlo si převzal v jiném termínu, který byl opět individuální, někdy to bylo několik hodin, někdy i dva týdny. Svědek vyloučil, že by někdo převzal vozidlo a předávací protokol byl vyhotoven s pozdějším datem.

Veškeré doklady, včetně placení záloh a doplateků, se vystavovaly v počítačovém systému DMS. V případě poruchy systému DMS se používaly i jiné zúčtovací materiály. Nebylo ale časté, že by se příjmové pokladní doklady vypisovaly ručně.

V daném počítačovém systému se dal obsah měnit u závazné objednávky, to mohl dělat prodejce. Měnit šla i vydaná faktura, ale nikoli prodejci. Příjmové doklady většinou vyhotovoval prodejce. Konečné faktury vystavovala účetní a většinou vystavovala i zálohové faktury.

Svědék doplnil, že pokud předával peníze panu S. nebo paní S. předával je v zalepené obálce, na které byla napsaná přesná suma a jméno od koho jsou. Doklad o předání nedostával. Tímto způsobem byly peníze předávány ve výjimečných případech. Nikdy se nesetkal s tím, že by byly nějaké problémy. Příjmový pokladní doklad předával v pracovní den na pokladnu, kdy pokladní sdělil, že peníze odevzdal panu S. nebo paní S.

V případě bonusové politiky svědek uvedl, že vždy byla snaha autosalonu bonusy získat, ale ne vždy se to dařilo. Regulace bonusů spočívala v tom, že když nebyla šance získat bonusy, tak poprosili známé, zda mohou místo posledního dne v měsíci předat vozidlo například až na počátku následujícího měsíce nebo naopak. Disproporce možnosti předání auta a reálného předání z důvodů bonusů byla maximálně v jednotkách dnů. Nikdy to nebylo v řádech několika měsíců. Nesetkal se s tím, že by měl zákazník fyzicky vozidlo např. v březnu, ale prodej a předání, včetně protokolu, by byl vykazován v listopadu.

V průběhu vánočních svátků se v autosalonu pracovalo do posledního dne před Štědrým dnem a otevíralo se první pracovní den v lednu.

K osobě obžalovaného uvedl, že před ukončením jeho pracovního vztahu v autosalonu nezaznamenal žádné problémy, které by obžalovaný Z. měl v rámci pracovní činnosti s panem S. nebo paní S. Z. hodnotil jako dobrého prodejce, měl velký objem prodaných vozů.

K případu zákazníka René D. uvedl, že si na něj pamatuje jen matně, jelikož byl komplikovaný a on sám měl problém se v tom vyznat. Pan D. přišel zhruba v září 2008 s tím, že chtěl dva vozy do firmy. Uvedl, že má u Autosalonu Svoboda určitou zálohu. Ověřoval to, ale nebylo nikde účetně vedeno, že by nějakou zálohu složil. D. tvrdil, že zálohu složil, že to řešil se Z. a ukazoval mu nějaký doklad na částku 500.000,- Kč. Tvrdil, že ze zálohy bylo již něco použito na jiné vozidlo před tím. Doklad, kterým D. takto disponoval, byl klasický malý příjmový doklad, který se vypisuje ručně. Nejednalo se o doklad z počítačového systému.

Pokud se jedná o doklad s názvem „kauce“ svědek uvedl, že tento doklad nikdy nevydával, neboť jim toto nařídila účetní, ani neví, k čemu měl tento doklad sloužit.

Informace shodného charakteru uvedla ve své výpovědi rovněž svědkyně Daniela H., navíc s tím, že závazná objednávka v žádném případě nemohla nahrazovat příjmový pokladní doklad, protože když se závazná objednávka vypíše v systému DMS, tak se do ní může napsat cokoli, ale účetní ani pokladní „do toho nevidí“. Dále k dotazu, zda se před distribucí velkých technických průkazů kontroluje, zda je vozidlo ze strany zákazníka zaplacené, uvedla, že určitě nikoli, neboť klient nemůže mít vozidlo zaplacené, dokud mu ho nepředají. Ke kompletnímu zaplacení vozidla dochází při jeho předávání, a jakmile dá klient peníze do pokladny, dostává do ruky velký technický průkaz. Když má prodejce k dispozici velký technický průkaz a vozidlo je už v autosalonu, přichystá ho na servis, aby ho připravili k předání klientovi. Dále záleží na tom, zda klient bere auto na úvěr, leasing nebo za hotové. Pokud platí hotově tak asi tři dny před předáním vozidla se s klientem domlouvá, chce-li doplatek poslat převodním příkazem nebo zaplatit hotově. Na servisu je možné domluvit, aby měl zákazník vozidlo nachystané i za jeden den. Dělá se to ale pouze v případě, že donese doplatek kupní ceny v hotovosti. Výši doplatku kupní ceny domlouvají se zákazníkem telefonicky, a když si přijde pro auto, tak se to zkontroluje. Při předávání vozidla se vystavuje faktura. Vystavuje jí účetní, protože příjmový pokladní doklad na konečnou částku nemůže vystavit prodejce, ten by musel zase vystavit zálohovou fakturu. Účetní už jí přímo vystaví pokladní doklad na konečnou částku. Faktura s koncovou cenou musí souhlasit se zálohou. Poté co zákazník doplatí zbytek kupní ceny, zajde s ním na pokladnu, kde si pokladní převezme peníze. Potom se mu předá velký technický průkaz, veškeré papíry, faktura, předávací protokol a nakonec se mu předá vozidlo.

Předávací protokol se vypisuje při každém předání vozidla. Pokud je vozidlo placeno hotově, vypisují předávací protokol v systému DMS. Je-li placeno úvěrem, posílají jim z úvěrových společností spolu se smlouvami i předávací protokol, takže už ho nemusí vypisovat v systému DMS.

Vyloučila, že by obžalovaný Z. měl problémy se zpracováním materiálů v systému DMS.

Pokud měla hodnotit osobu obžalovaného Z., uvedla, že si ho moc nevšímal, protože když do Autosalonu Svoboda nastoupila, bylo jí ze strany Z. řečeno, ať si ho nevšímá, tak to respektovala. Z. jí přímo řekl, že spolu budou vycházet, ale ať si ho nevšímá, a to jak pracovně tak osobně.

Svědék **Ladislav P.**, pracovník servisu Autosalonu Svoboda, mj. uvedl, že s hotovými penězi manipulovala pokladní, která seděla na recepci a přebírala hotovost za servis i za prodej. V servisu pracoval ještě pan G. a dva skladníci, kteří prodávali díly. Nikdo z nich nikdy hotovost nepřebíral, to dělala vždy pokladní. Pracovní doba servisu byla do 15.30, ale mohlo se stát, že zákazník si přišel vozidlo vyzvednout po této hodině, kdy už pokladní v autosalonu nebyla. V takovém případě přebíral hotovost buď S., S., účetní nebo někdo z pověřených osob. On přebíral peníze pouze ve výjimečných případech, když například vezl zákazníkovi auto domů, protože si ho od něj ráno vyzvedával. V takovém případě předal vozidlo s dokladem, že bylo předáno a hotovost další den ráno předal do pokladny.

V případě nových vozidel na servisu vystavovali pouze předávací protokoly, ale nedávali je přímo zákazníkům, předávali je prodejci.

K návrhu obžalovaného byl jako svědek vyslechnut **Petr P.**, který se vyjádřil k problematice opravy karavanu v období konce roku 2007. Předmětnou situaci potvrdil, avšak aniž by sdělil důkazně významnější skutečnosti, neboť osobně opravě přítomen nebyl, věc řešil pouze telefonicky.

Svědék **Ing. Rudolf K.** se vyjádřil k problematice vedení účetnictví ve společnosti Auto LZ s.r.o. Svědek, na žádost soudu, předložil požadované písemné materiály, a to jednak vztahující se k možné obchodní spolupráci mezi firmou Auto LZ a firmou Ing.Petra S. a jednak dostupná daňová přiznání daně z příjmů firmy Auto LZ.

Svědék **Ing. Petr K., CSc.**, velmi stručně konstatoval problematiku likvidace společnosti Auto LZ s.r.o. a předložil soudu písemné materiály přihlášení věřitelů v tomto řízení, z čehož konstatoval její následující závazky k následujícím subjektům:

- ČSOB leasing s částkou 112.386,-Kč s příslušenstvím ve vztahu k uzavření leasingové smlouvy ze dne 8.10.2007 na vozidlo Audi A6, obsah 3,2 litrů.
- OSSZ s tím, že firma nepředložila přehled o výši pojistného a vyplacených dávkách za měsíce leden až prosinec 2009.
- Magistrátu města Frýdek-Místek ve výši 6.000,-Kč za pokutu udělenou příkazem o uložení pokuty.
- Finančnímu úřadu ve Frýdku-Místku v celkové výši 400.805,-Kč (nezaplacení daně z přidané hodnoty, silniční daně a daně z příjmů právnických osob).
- Všeobecné zdravotní pojišťovně v celkové výši 20.000,-Kč (vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění, výkaz nedoplatků).

Nad rámec dokazování v předmětné trestní věci, zejména k dokreslení osoby obžalovaného Libora Z., soud předvolal a vyslechl svědkyni **Mgr.Ivanu T.** Jmenovaná uvedla, že obžalovaného Libora Z. zná dlouho. Sama vlastní firmu, Z. u ní tehdy pracoval jako vedoucího servisu. Pokladna byla ve firmě jedna a přístup do ní mělo více zaměstnanců. Tehdy to neměli nijak ošetřeno, věřili si. Postup v pokladně byl takový, že když přišel zákazník a zaplatil, tak ten kdo byl na servise, dal tyto peníze do pokladny. Jednalo se o peníze za servis, za nákupy a prodeje aut. Peníze přijímal i Z., několik pokladních dokladů bylo podepsáno Z. Pro odstup času si podrobnosti již nepamatuje, podstatou bylo, že Z. tehdy neodváděl do pokladny firmy peníze, které převzal od zákazníků. K mechanismu, jakým si měl Z. peníze ponechávat, uvedla, že to dělal tak, že měl příjmové pokladní doklady, které nebyly vystavované v počítači, a když přišel zákazník něco zaplatit, vypsál mu příjmový doklad na částku, kterou převzal od tohoto zákazníka, příjmový doklad dal zákazníkovi a jeho kopii, kterou měl odevzdat, neodevzdal. V důsledku toho v počítači zůstávali zákazníci jako dlužníci. V mnoha případech to byli zákazníci, kteří do její firmy jezdili častěji, a když se Z. ptala, proč to s nimi neřeší, řekl jí, že nemají peníze, že to zaplatí později. Ona mu věřila, takže to nijak neřešila. Když později po něm chtěla, ať to řeší, řekl jí, že to bude řešit s právníkem. Po nějaké době jednomu ze zákazníků volala a ten jí řekl, že částku uhradil a má

i příjmový pokladní doklad. Z tohoto dokladu, který jí následně poslal, zjistila, že peníze přebíral Z.

Doplnila, že vedle firemních peněz si Z. ponechal také její soukromé peníze, a to částku 200.000,-Kč, které mu dala, aby za ně nakoupil (tehdy) německé marky. Bylo to v době, kdy spolu žili a Z. u ní bydlel. Ani po několika měsících Z. peníze nevyměnil. Tvrdil, že mu je smění jeho strýc, a když se to pořád prodlužovalo a Z. stále říkal, že strýc není doma, tak tomu strýci zatelefonovala a zjistila, že ten o ničem neví. Z. mu částku 200.000,-Kč vůbec nedal.

Všechny tyto skutečnosti nasvědčovaly tomu, že Z. peníze zpronevěřil. Jednou byla i u jeho rodičů. Doma byl pouze otec, Z. tehdy brečel, že peníze vrátí, ale nestalo se tak. Peníze do dnešního dne nemá, a to jak firemní, tak její vlastní.

V roce 2001 na něj podala trestní oznámení, ale jmenovaný nakonec za tuto činnost odsouzen nebyl, přičemž na ni bylo nahlíženo, že si vše vymýšlí a soud přisvědčil Z. Vzhledem k tomu, že se Z. tehdy žila, bylo to pro ní po psychické stránce velmi těžké. Divila se poté, že S. Z. přesto zaměstnal. Všichni věřili Z., jí nikdo nevěřil. Uvedla přímo, že Z. je dobrý herec.

Svědčyně Marie Z., matka obžalovaného, jak v přípravném řízení, tak před soudem, využila svého práva a odmítla vypovídat.

Vedle již výše uvedených, byly soudem realizovány, dle § 213 odst.1 trestního řádu, další důkazy listinné, a to:

ze svazku I:

- směnka vlastní ze dne 23.6.2008, č.l. 11,
- směnka vlastní ze dne 1.4.2008, č.l. 12,
- kupní smlouva ze dne 4.8.2008, č.l. 15-17,
- informace z katastru nemovitostí, č.l. 18,
- návrh na vklad vlastnického práva k nemovitosti, č.l. 19,
- vyčíslení škody, č.l. 24-26, 27-29, 32-39,

ze svazku II:

- pracovní smlouva včetně popisu pracovní náplně, č.l. 415-419,
- dohoda o skončení pracovního poměru, č.l. 420,
- sdělení Komerční banky a výpisy z účtů subjektů Auto LZ a Libor Z., č.l. 427-444,
- sdělení Citibank a výpis z účtu zlaté kreditní karty, č.l. 446-485,
- výpis z OR společnosti Auto LZ, č.l. 487-488, 507,
- materiály, vztahující se k převodům na Ing.Petra S.:
velké technické průkazy č. UB 1316933, č. UB 342171, AP 741424, plné moci, doklady o vkladu, č. 496-498, 499-500, 501-504,

- sdělení exekutora JUDr. Tomáše Vrány s přílohou, č.l. 510-516,
- záznam ke krádeži plavidla, č.l. 518-520,
- výpis z živnostenského rejstříku společnosti Auto LZ, č.l. 521-522,
- materiály ze spisu OS Frýdek-Místek sp.zn. 29 Nc 6779/2008, č.l. 525-535,
- notářský zápis sp.zn. NZ 195/2008, N 200/2008, ze dne 23.7.2008, výpis z katastru nemovitostí ze dne 23.7.2008, výpis z katastru nemovitostí ze dne 26.8.2008, č.l.537-545,
- materiály k nemovitostem zapsaným na LV č. xxx v KÚ obce xxx, č.l. 546-553,
- materiály zaslané KÚ pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Frýdek-Místek, č.l. 555-572,
- odborné vyjádření č. 1251/2008 Doc. Dipl. Ing. Jiřího V., CSc., č.l. 577-584,
- vyčíslení škody, č.l. 651-653,
- směnečný platební rozkaz sp.zn. 27Sm 447/2008, č.l.654,
- návrh na nařízení exekuce, č.l. 655,

ze svazku III:

- zpráva o pověsti k osobě obžalovaného, č.l. 859,
- pokladní doklady ze dne 16.7.2008, 15.8.2007, faktura-daňový doklad č. 2008016, 2007026 (Auto LZ x Ing.Petr S.), č.l. 925-928,
- fotokopie částí pokladních knih (Alena S., Ing.Petr S., Autosalon Svoboda s.r.o) , č.l. 929-940,
- inventura skladu nových vozů k 31.12.2007, č.l. 941-942,
- faktury dodavatele Peugeot Česká republika s.r.o. a výpisy z bankovního účtu k jejich úhradám, č.l. 947-1060,
- smlouva o postoupení pohledávky z 4.8.2008 (Libor Z. x Ing.Petr S.), č.l. 1061.

ze svazku IV:

- zpráva AUTOSALONU Svoboda s přehledem prodaných vozidel za období 3/2007-7/2008, č.l.1140-1141,
- písemné materiály PČR č.j. KRPP-4401-2/TČ-2010-070281, č.l.1359-1405,
- obžaloba na Martina L., č.l.1406-1419,
- fotokopie dokladů o nákupu zboží ze dne 27.12.2007, pohonných hmot a dálniční známky ze dne 28.12.2007 a pohonných hmot ze dne 31.12.2007 – materiály předložené k důkazu obhájcem u hlavního líčení, č.l.1469a)-1469c),
- fotokopie písemných materiálů vyžádaných od likvidátora Ing.Petra K. – přihlášky pohledávek do likvidace spol. Auto LZ a další materiály související s likvidací této společnosti.
- z materiálů předložených svědkem Ing.Rudolfem K.:
 - přiznání k dani z příjmu právnických osob společnosti Auto LZ s.r.o. včetně rozvahy a výkazu zisků a ztrát za období let 2003-2007,
 - seznamy faktur a fakturační materiály za období od roku 2006 do roku 2008 mezi subjekty Auto LZ s.r.o., AUTOSALON Svoboda s.r.o. a Ing.Petr S.,
- internetové výpisy z katastru nemovitostí k nemovitostem v k.ú. xxx.

- z příložených spisů:

- OS Frýdek-Místek, sp.zn. 0P 509/2007 (úprava práv a povinností k nezletilé N. Z.),
- OS Frýdek – Místek, sp.zn. 40C 266/2007 o rozvodu manželství,

- ze spisů KS Ostrava:

- rejstříkový spis C 20039 Auto LZ s.r.o.,
- spis 26Cm 99/2009, zrušení společnosti s likvidací.

Po provedeném dokazování hodnotil soud všechny provedené důkazy ve smyslu ustanovení § 2 odst.6 trestního řádu, načež dospěl k níže rozvedeným závěrům.

Na základě hodnocení provedených důkazů, ve smyslu výše uvedeného zákonného ustanovení, dospěl soud k jednoznačnému závěru, že z hlediska § 89 odst.1 písm. a),b) trestního řádu bylo prokázáno jak jednání popsané pod body I.- II. tohoto rozsudku tak i skutečnost, že se jej dopustil obžalovaný Libor Z.

Pokud se jedná o část jednání obžalovaného Libora Z., popsanou pod bodem I./1-28, vztahující se k neoprávněnému přisvojování finančních prostředků, získávaných na hotovosti z plateb zákazníků autosalonu, lze z důkazního hlediska předně konstatovat, že obžalovaný Libor Z. vytykané trestné jednání popřel, resp. podstatu jeho trestnosti, spočívající v ponechávání si těchto peněžních částek. Jak již bylo uvedeno výše, podstatou jeho obhajoby se v konečné fázi stalo tvrzení, že předmětné peníze vždy řádně předával manželům S., resp. některému z nich. V rámci uplatněné obhajoby dal obžalovaný tuto činnost, zejména z hlediska vykazování peněz v účetnictví společnosti Autosalon Svoboda do širších souvislostí s podnikatelskými aktivitami Ing.Petra S., Aleny S., mimo společnost Autosalon Svoboda, a svými ve společnosti Auto LZ s tím, že takto činil na pokyn Ing.Petra S., s vědomím Aleny S. V podstatě se tak mělo jednat o vyvádění peněz jmenovanými ze společnosti Autosalon Svoboda pro jiné podnikatelské účely, k čemuž byl, s ohledem na jejich dobré vztahy, využit. Svou kriminalizaci označil vyloženě za akt msty ze strany manželů S., když v závěrečné fázi svého pracovního působení ve společnosti Autosalon Svoboda došlo mezi nimi k neshodám. Na druhé straně obžalovaný Z. připustil, že skutečně v jednotlivých případech peníze na hotovosti od zákazníků přebíral, v podstatě tak jak tito popisovali, nicméně za účelem jejich mimoúčetního předání manželům S. V rámci své obhajoby dále rovněž uvedl, že k manipulaci s účetními doklady se uchýloval taktéž z důvodu potřeb tzv. deklarace prodaných vozidel společnosti Peugeot, aby byly plněny stanovené kvóty prodejnosti pro získání jí stanovených bonusů. Z tohoto důvodu účetní a předávací materiály k vozidlům v těchto případech neodpovídaly realitě, k čemuž jak sám dodal, nikdy netvrdil, že vše dělal ideálně.

Ve vztahu k tvrzení obžalovaného Z., svědkové Ing.Petr S. a Alena S. vyloučili, že v inkriminovaných případech jim byla finanční hotovost ze strany obžalovaného předána k záúčtování do společnosti Autosalon Svoboda a rovněž vyloučili, že by obžalovaný tak měl činit na jejich pokyn či podnět za účelem vyvádění peněz pro jiné podnikatelské účely. Svědkyně A.S. k se tomuto, a nutno konstatovat, že logicky, přímo vyjádřila, že pokud by se tak stalo, nestáli by nyní před soudem. Jmenovaná uvedla, že, z titulu své funkce v Autosalonu Svoboda, to byla právě ona, která v prvotní fázi, na jaře 2008, zjistila některé nesrovnalosti a po rozhovoru s obžalovaným Z. uvěřila jeho příslibu, že vše uvede do pořádku. Nestalo se tak a později, hloubkovou kontrolou byly zjištěny další případy z minulosti, k čemuž bylo následně podáváno trestní oznámení.

Rozporná tvrzení mezi obžalovaným Z. a svědky Ing.Petrem S. a Alenou S. nebyla odstraněna ani při provedených konfrontacích mezi nimi, resp. obžalovaným a oběma jmenovanými svědky.

Za dané důkazní situace tak musel soud dospět k závěru na podkladě hodnocení věrohodnosti tvrzení obžalovaného na straně jedné a svědků Ing.Petra S. a Aleny S. na straně druhé, včetně důkazů nepřímých, a vyhodnocení těchto důkazů z hlediska elementární logiky.

Pokud se jedná o hodnocení věrohodnosti je nutno k osobě obžalovaného Libora Z. konstatovat, ostatně jak bylo již uvedeno v odůvodnění výše, že jeho obhajoba v průběhu celého trestního řízení nebyla jednotná, zaznamenala významnou genezi, od počátečních zcela odmítavých postojů k výpovědi (č.l.617, 625) a tedy uplatnění vlastní obhajoby, přes obecné vyjádření v závěru přípravného řízení (č.l.891,903), k nadstandardně podrobné výpovědi u hlavního líčení (č.l.1226) a doplňovaným intenzivním vyjádřením k jednotlivým dotazům v průběhu celého řízení před soudem. V podstatě tak lze vysledovat účelové lavírování obžalovaného, který vždy jen reagoval na již provedené dokazování, čemuž svá tvrzení postupně přizpůsoboval nebo se snažil působit citově - pláčem. V zásadě lze konstatovat, že tento způsob jeho komunikace v rámci trestního řízení zcela koresponduje s jeho standardním vystupováním na veřejnosti v případě kritických momentů, jak o tom svědčí provedené dokazování – výpovědi svědků Aleny S. a Mgr. Ivany T. K obžalovaným sdělovaným skutečnostem je nezbytné konstatovat, že se obžalovaný Libor Z., zejména ve svých výpovědích před soudem, postupně velmi obšírně vyjadřoval k širokému spektru aktivit souvisejících s činností Autosalonu Svoboda, jakož i jeho společnosti Auto LZ, kdy řadu takto sdělených informací implementoval do své obhajoby. Nicméně výpověď obžalovaného, realizovaná v rámci hlavního líčení, obsahuje nezměrné množství informací rozličného typu, a vychází v podstatě z toho, že obžalovaný reagoval „svým“ vysvětlením na každý položený dotaz či předestřený nesoulad v jednotlivých verzích výpovědí, avšak vesměs obecně nebo způsobem, o němž předpokládal, že jej nebude možné zpochybnit (např. popis různých slevových akcí při vyžadování peněz na hotovosti apod.). Soud neupírá obžalovanému jistou vyšší míru výřečnosti a v podstatě i různorodých přesvědčovacích tendencí ve svůj prospěch, verbálních i nonverbálních, jak o tom svědčí popisy řady svědků, což samozřejmě může být významné pozitivum při práci prodejce. Nicméně tato skutečnost ještě sama o sobě nečiní věrohodných tvrzení, která takto obžalovaný uplatňuje. V rámci prodeje vozidel byli zákazníci, vkládající nemalou sumu svých úspor, odkázáni výhradně na informace sdělované

obžalovaným (např. dostupnost vozidla, rychlost dodávky, nutnost navýšení zálohy aj.). Po vyhodnocení všech aspektů výpovědi obžalovaného Libora Z. soud konstatuje, že u něj shledal jednoznačnou tendence vyjadřovat se co nejobširněji k rozličné problematice, vesměs okrajové nebo nevýznamné, při neochotě odpovídat na podstatu dotazované problematiky. Navíc pokud byl takto dotazován, v řadě případů vždy modifikoval svá vyjádření, aktuálně dle subjektivních potřeb nebo průběhu důkazní situace, samozřejmě vždy tak, aby deklaroval svou nevinu (např. problematika kontroly zaplacení vozidel Alenou S. při údajné distribuci velkých technický průkazů jmenovanou, což bylo spolehlivě vyvráceno jak její vlastní výpovědí, tak opět výpověďmi zaměstnanců Lumíra M., Daniely H. či Moniky R.). Pokud byl obžalovaný v mnoha případech dotázán na rozpory či nesoulad ve svých vlastních vyjádřeních, průběžně uplatňovaných, ač se tyto snažil rozsáhle komentovat, nebyl vesměs schopen tyto věcně a racionálně vysvětlit nebo objasnit. Tyto tendence ve výpovědi obžalovaného Libora Z. vyhodnotil soud jednoznačně jako účelově motivované, se snahou dosažení co nejlepšího výsledku řešení problematiky, v daném případě vyvinění. Rozhodně se však nejedná o prvky věrohodnosti v předkládaných vyjádřeních a tedy i uplatněné obhajobě. Není vyloučeno, že obžalovaný nabyl dojmu, že na podkladě takové obhajoby dosáhne výsledku obdobného jako v dřívějším řízení před Okresním soudem ve Frýdku-Místku, sp.zn. sp.zn.4T 24/2001. Navíc uplatněná tvrzení obžalovaného Libora Z., zejména z hlediska fungujících mechanismů činnosti v autosalonu, nekořespondovala s výpověďmi dalších svědků, vedle manželů S., též Lumíra M., Daniely H., Ladislava P., Moniky R. i Petry P. Nicméně, jak bylo u obžalovaného běžné, i tuto okolnost se snažil „vysvětlit“, v daném případě tím, že do machinací s penězi byl zasvěcen toliko on, nikdo jiný. Rovněž byla písemnými materiály, doloženými svědkem Ing.K. a jeho vyjádřením, vyvrácena obhajoba obžalovaného v tom směru, že by peněžní tok v takovém rozsahu byl součástí jakéhosi financování obchodních aktivit společnosti Auto LZ, příp. půjček této společnosti, které by měly být jištěny směnkou. Z uvedených materiálů je zřejmé, že vzájemné obchodní aktivity Ing.Petra S. a společnosti Auto LZ sice v minulosti existovaly, ale jednalo se o jednorázové případy v daleko menším rozsahu, jakákoli půjčka od Ing.S., dle vyjádření Ing.K., nebyla v účetnictví společnosti zaznamenána.

Oproti tomu svědkové Ing.Petr S. a Alena S. vypovídali ve všech svých výpovědích v rámci trestního řízení v podstatě shodně, přičemž uváděli skutečnosti, které ve stěžejním jádru – standardnímu mechanismu nakládání s penězi a vyhotovování účetních či jiných dokladů k prodeji vozidel, kořespondovaly s tvrzeními jmenovaných svědků. Ani případnou námitku „zaměstnaneckého ovlivnění“ nelze akceptovat, neboť např. svědkové Lumír M. a Ladislav P. v době výsledku nebyli již zaměstnanci této společnosti, objektivitu jejich vyjádření proto nelze tímto zpochybňovat. O nestandardnosti přístupu obžalovaného Libora Z. v projednávaných případech svědčí rovněž výpovědi zákazníků autosalonu, pořizujících si vozidlo, včetně zajištěných písemných materiálů, z nichž vyplývají neodůvodněné žádosti o zaplacení záloh na hotovosti v podstatě do výše ceny vozidla nebo prvotní leasingové či úvěrové splátky, chaos ve vyhotovování účetních materiálů, zaznamenávání zaplacení záloh do dokumentů, které lze měnit (závazná objednávka), dodatečné vystavování dokumentů

(faktury, protokoly o předání vozu), neposkytování řádných zúčtovacích dokladů, někdy neserióznost obžalovaného při dodání vozidla (délka, doplňky), jindy naopak předání vozidla před jeho konečným zaplacením a řada dalších. Tyto skutečnosti opět navazují na výpovědi svědků Ing.Petra S., Aleny S., Lumíra M., Daniely H., Ladislava P., Moniky R. i Petry P. a v širším kontextu tak dokladují jejich věrohodnost. Po vyhodnocení těchto výpovědí je jednoznačné, že nestandardní postupy zejména účetního charakteru činil obžalovaný zcela záměrně, s cílem získání peněžních prostředků na hotovosti a zakamuflování této skutečnosti v účetním systému. Ve vztahu k zákazníkům nelze v řadě případů nevidět, že poté, kdy obžalovanému, na jeho žádost, urychleně vyplátili vysokou hotovost, přestali jej zajímat a vozidlo obdrželi s delším časovým odstupem a po mnoha urgencích. V daném směru lze opět poukázat, jak bylo uvedeno výše, na určitou míru závislosti zákazníka na informacích sdělovaných prodejcem, bez možnosti ověření jejich pravdivosti, vesměs s obavou, aby o zaplacené peníze nakonec nepřišli. Věrohodnost tvrzení svědků Ing.Petra S. a Aleny S., v kontextu s dalšími provedenými důkazy, soud neshledal jako sniženou nebo vymizelou. Lze sice připustit nejméně jednu okolnost, která se, izolovaně pojata, může ve výpovědi Aleny S. jevit jako nelogická - vyhotovení směnky na částku 4 mil. Kč v měsíci březnu 2008, avšak v širších souvislostech je vysvětlitelná popisovaným chováním obžalovaného – sliby, plácem, tedy standardní krizovou komunikací obžalovaného a snahou jmenované tomuto uvěřit.

Byť výše uvedené okolnosti pro hodnocení věrohodnosti výpovědí stěžejních mají nepochybně jistou míru vypovídací hodnoty, a to jednoznačně ve prospěch tvrzení Ing.Petra S. a Aleny Z., přesto by se v konečné fázi stále jednalo toliko o protichůdná tvrzení s obžalovaným. Proto, za daného stavu, realizoval soud rozbor páteří části uplatněné obhajoby obžalovaného Libora Z., z hlediska zásad elementární logiky. Tvrdí-li obžalovaný, že nestandardní manipulace s penězi, které následně předával manželům S., činil na podkladě jejich žádosti či pokynu, resp. Ing.S. s vědomím A.S., v relacích daného hodnocení předmětné tvrzení neobstojí. Nelze totiž logicky racionálním způsobem vysvětlit hned několik okolností takového případného stavu. Jedná se zejména o důvod, pro něž by měl Ing.S., jako jediný jednatel a společník, „vyvádět“, navíc takovým způsobem, v podstatě své vlastní, peníze ze společnosti Autosalon Svoboda, resp. co by tím měl získat. Ing.Petr S. mohl nepochybně zcela volně nakládat s finančními prostředky jak na účtu společnosti, tak v její pokladně, nepotřeboval k případným nestandardním manipulacím pomoc žádného jiného subjektu. Jeví se logické, při ryze hypotetické úvaze, že by tak skutečně chtěl učinit, že v jeho vlastním zájmu by bylo, aby o celé operaci vědělo co nejméně osob a rozhodně si nevyvolával problémy v účetnictví společnosti. Nic nebránilo jemu, ani jeho manželce Aleně S., vykonávající dokonce funkci vedoucího prodeje, aby tedy v případech takového zájmu sami obsluhovali zákazníky (kteří by navíc nabyli dojmů, že jsou obsluhováni na „nejvyšší úrovni“) a peníze inkasovali. Implementace obžalovaného do této činnosti by byla zjevně nedůvodná, ne-li přímo nežádoucí (aby věděl o těchto případných machinacích). Dále soud považuje za nelogické, aby pro tyto účely měl obžalovaný důkazními prostředky podchyceným nestandardním způsobem provádět vyhotovování účetních materiálů pro zákazníky, neboť by byl předpoklad, že tyto problémy začne, dříve či později, registrovat i

účetní. Naprosto markantní absurditu vykazuje obžalovaným popisovaná situace s René D., kdy v konečné fázi obžalovaný uvedl, že v době předávání peněz jmenovaným byla Alena S. přímo u nich, nicméně peníze převzal sám a následně jí je předal. Při dotazu na logické vysvětlení této situace, kdy by si mohla Alena S. bez jakýchkoli problémů převzít peníze osobně se, v rámci své snahy podat vždy nějaké vysvětlení, zmohl pouze na argument, že „to tak nechodilo“ a peníze od zákazníků přebíral vždy on sám. Opomněl však v dané souvislosti vyhodnotit, že Alena S., jako vedoucí prodeje, byla jeho nadřízenou a navíc osobou, které měl peníze předat. Bez ohledu na okolnosti odjezdu do zahraničí, pokud by se situace stala obžalovaným popisovaným způsobem, nebylo by nic jednoduššího, než aby takovou sumu peněz od R.D. převzala přímo A.S. Nevěrohodnost této verze obžalovaného podporuje navíc vyjádření svědka R.D., že v době předání peněz v autosalonu nikdo nebyl. Byť lze jen spekulovat, zda, v nastíněných souvislostech legislativních změn, byly peníze R.D. obžalovanému vyplaceny skutečně deklarovaného dne 27.12.2007, nelze tuto skutečnost zcela vyloučit. Zůstává však neobjasněno, jednalo-li se o zálohu na vozidla, z jakého důvodu nebyly vystaveny uvedeného dne standardním způsobem závazné objednávky těchto vozidel a na částku v takové výši byl vystaven pouze ručně vypsáný doklad, ač objednávky mohly být učiněny v autosalonu na počítači. Za nelogické považuje rovněž soud vyjádření obžalovaného o manipulaci s doklady, resp. s jejich vyhotovováním, pro účely tzv. deklarace prodeje. Obžalovaný v dané souvislosti nedokázal racionálními argumenty odůvodnit, např. v případě zákaznice Dany B. z jakého důvodu byly předávací protokol a faktura vyhotovovány k datu 26.11.2007, když jmenovaná měla vozidlo již registrováno na dopravním odboru k datu 16.4.2007, přičemž obdobnou situaci lze vysledovat i v řadě dalších případů. Verze obžalovaného je v tomto směru vyvrácena výpověďmi svědků Aleny S., Lumíra M. a Daniely H., kteří připustili, že se sice někdy předání vozidel přizpůsobovalo potřebám deklarace prodejnosti k dosažení bonusů, avšak jednalo se o disproporce v řádu několika dnů, navíc standardním fyzickým způsobem po předchozí žádosti na konkrétního zákazníka, bez úprav vykazovaných datumů předání v písemných materiálech. Další nelogickou trhlinou v jedné z verzí výpovědi obžalovaného, před verzí o domluvě na účetních machinacích, bylo, že peníze předával manželům S., kteří je neodevzdali v pokladně. Pomineme-li již výše zmíněný smysl takové operace z hlediska S., je nutno konstatovat, že jmenovaný nemohl vědět, zda byly pro danou hotovost vypsány řádné příjmové doklady v počítači, které by způsobily zavedení platby do systému, což obžalovaný, jako prodejce, mohl a měl provést. Je nepochybné, že v takovém případě by pokladní chyběly peníze v pokladně společnosti. Mechanismus předávání peněz mimo pokladní hodiny bez problémů fungoval u jiných prodejců, není důvod, aby pouze u obžalovaného činil problémy. Ač nelogičností, iracionalit či rozporů by v tvrzení obžalovaného bylo možno najít ještě celou řadu v jednotlivých detailech, je soud názoru, že popsané stěžejní části již zcela postačují pro vytvoření závěru o věrohodnosti slovních podání obžalovaného L.Z. V neposlední řadě tak, byť na konci, soud považuje za potřebné zmínit snad poslední významnější tvrzení tohoto typu, které souvisí s verzí obžalovaného o „komplotu“ ze strany S. vůči jeho osobě. V dané souvislosti tak soud konstatuje, že v průběhu svého pracovního poměru realizoval obžalovaný mnoho stovek prodejů vozidel. Je naprosto nereálné domnívat se, že právě v těchto projednávaných 28

případech by byly uměle vytvořeny podmínky pro účely jeho trestního stíhání. Prověření obchodních případů a zjištění nesrovnalostí bylo činností jednoznačně časově i technicky náročnou a není důvodné se domnívat, že i v případě hypotetické snahy o jeho diskreditaci nebo dokonce trestní stíhání by byl zvolen právě tento způsob. Navíc v konkrétních případech je zřejmé, že nedošlo k paušalizaci (škoda v plném rozsahu hodnoty vozidla nebo akontace), ale k detailnímu vyhodnocení dle účetních dokladů, které navíc plně korespondovalo s nestandardností, vyplývající z výpovědi zákazníků. Je zcela absurdní se domnívat, že by tito, v takovém počtu, snad mohli být kýmkoli ovlivněni v neprospěch obžalovaného. Navíc nelze pominout ani okolnost předchozí činnosti obžalovaného, jak vyplývá z výpovědi svědkyně Mgr. Ivany T., která je svým charakterem v podstatě totožná s nyní stíhanou trestnou činností obžalovaného.

Rozsah trestné činnosti tak svědčí jednoznačně pro motiv spočívající ve významném vlastním obohacení, které bylo vysoko nad průměrnou životní úroveň. Byl to právě nadstandardní životní styl obžalovaného, pro nějž neměl dostatečné finanční krytí, který nepochybně zapříčinil jeho jednání, spočívající v neoprávněném присvojování si finančních prostředků společnosti Autosalon Svoboda. Na této skutečnosti nemohou ničeho změnit ani okolnosti provádění případných kontrol účetnictví, v návaznosti na vysvětlení Aleny S. o slibech obžalovaného k nezaplaceným fakturám. Lze považovat za primární zaměstnaneckou solidaritu s dodržováním všech standardních postupů. Pokud jakýkoli subjekt zneužije důvěry a tohoto primárního předpokladu zaměstnavatele na řádné činnosti zaměstnanců, není dostatečných kontrolních mechanismů, který by musely ihned vést k odhalení nepravostí nebo dokonce trestného jednání. Pokud byla trestná činnost obžalovaného odhalena až v jarních měsících roku 2008, je to spíše logické, neboť se akumuloval již takový počet problémových situací, který nemohl zůstat nepovšimnut a obžalovaný neměl prostředků, aby zcizené finanční prostředky doplňoval. Je nutno také zohlednit, že v roce 2007 byly případy spíše ojedinělé a roztažené v průběhu roku, tudíž rozhodně nemusely, v surovém stavu, ihned vyvolat asociace nepravostí. Zvýšená spotřeba a potřeba peněžních prostředků však byla motorem pro četnější nezákonné aktivity obžalovaného v roce 2008, které již patřičnou kontrolní odezvu vyvolaly.

Za výše uvedených skutečností, když soud vyhodnotil obhajobu obžalovaného jako nevěrohodnou, účelovou a provedenými důkazy vyvrácenou, dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného Libora Z. pro skutky, popsané pod body ad I./1-28 výroku tohoto rozsudku.

Pokud se jedná o důkazní situaci, vztahující se k převodu nemovitostí (II. výroku rozsudku), lze konstatovat, že obžalovaný Libor Z. v daném směru uplatnil obhajobu, že žádného protiprávního jednání převodem nemovitosti na svou matku Marii Z. nedopustil, když odmítl způsobení jakékoli škody z jednání, popsáno pod bodem I./1-28. Pokud by tomu tak bylo, byla by obhajoba obžalovaného samozřejmě relevantní, avšak opak je realitou. Uplatněnou obhajobu obžalovaného proto soud neakceptoval, když chronologie úkonů, směřujících k předpokladu nutnosti náhrady škody, způsobené v autosalonu (případně i jiné

z jiných aktivit) dostatečně dokumentuje okolnosti, pro něž obžalovaný převod nemovitostí realizovala. Byť se svědkyně Marie Z. k věci nevyjádřila, v rámci zákonného práva nevypovídat, z listinných důkazů lze dokumentovat jak nabytí nemovitostí obžalovaným Liborem Z. v roce 2001 (č.l.541), tak převod těchto nemovitostí na matku Marii Z. v roce 2008 (č.l.537-540, 542). Je nepochybné, že nemovitosti nabytí Libor Z. do svého vlastnictví darem, na základě darovací smlouvy, uzavřené 26.10.2001. Z provedeného dokazování, vyplývá, že obžalovaný Libor Z. si musel být vědoma rozkrývání jeho trestné činnosti, což zapříčinilo ukončení jeho pracovního poměru k datu 26.6.2008 (č.l. 420), jakož i splatného závazku 6,3 mil. Kč z vystavených směnek dne 1.4.2008 a 23.6.2008 a současně tak předpokladu náhrady způsobené škody i formou exekucí, při níž je zjišťován veškerý majetek dlužníka. Jak vyplývá z darovací smlouvy mezi obžalovaným Liborem Z. a Marií Z. (č.l. 537-540), tato byla uzavřena formou notářského zápisu dne 23.7.2008, přičemž vklad práva byl zapsán v katastru nemovitostí dne 8.8.2008, s účinky dne 23.7.2008. Po důsledném zvážení všech dostupných důkazních materiálů dospěl soud k závěru, že je dostatečně prokázáno, že se obžalovaný Libor Z. dopustila rovněž trestné činnosti, popsané pod bodem II. Ve vzájemných souvislostech vyhodnotil soud provedené důkazy tak, že obžalovaný Libor Z., poté kdy si uvědomil, že v rámci řešení dluhu s Ing.Petrem S. budou nepochybně využity všechny dostupné zákonné prostředky k umoření tohoto dluhu, dospěl k závěru, že by dluh, způsobený jeho činností, mohl být zhojen rovněž na nemovitém majetku, nacházejícím se v jeho vlastnictví. Ač se nejedná o částku zásadní, z hlediska celkového rozsahu škody, s ohledem na předpoklad jeho majetkových a příjmových možností, zejména oficiálně deklarovaných, bylo zjevné, že náhrada této škody by byla záležitostí značně dlouhodobou. Náhrada škody, byť by bylo rozhodnuto o povinnosti obžalované k jejímu uhrazení, by tak stala toliko formálním aktem a z hlediska poškozeného subjektu těžce dosažitelná v přijatelném časovém prostoru. Jedinou reálnou možností, alespoň částečné náhrady škody, navíc téměř okamžitě, tak byla realizace nemovitostí ve vlastnictví obžalovaného Libora Z., jejichž přibližná hodnota (viz. odborné vyjádření č.l. 577-584) 163.060,-Kč mohla alespoň částečně způsobenou škodu zhojit. Tuto skutečnost si obžalovaný nepochybně začal uvědomovat a proto, aby zmařil tuto možnost náhrady škody, realizoval převod nemovitostí na svou matku Marii Z., formou darovací smlouvy. Ač obžalovaný argumentoval tím, že převod se měl uskutečnit v každém případě, aby pak byly nemovitosti převedeny na jeho dceru, tuto obhajobu soud vyhodnotil jako účelovou, když dospěl k jednoznačnému závěru, že převod přímo souvisel výhradně s předpokládanou nutností náhrady škody a tedy případně i exekucí formy realizace těchto nemovitostí. Obžalovaný neměla žádný jiný konkrétní důvod, aby v daném čase daroval nemovitosti své matce, neboť v případě reálnosti uplatněné obhajoby mohl tyto nemovitosti převést přímo na dceru, a to již daleko dříve. To však neučinil, navíc v dané době měl naopak problémy s plněním alimentární povinnosti vůči této dceři, ačkoli jinak žil nadstandardním životním stylem. Dle závěru soudu, lze za jediný logický důvod pro tento úkon považovat výhradně snahu obžalovaného Libora Z. vyloučit tento majetek z možnosti uplatnění nároku poškozeného na reálnou náhradu škody.

Skutkový děj, ustálený provedeným dokazováním, tak jak je popsán ve výroku rozsudku, byl předmětem právního posouzení.

Předně je nutno konstatovat, že obžalovaný se trestné činnosti, popsané v bodech I. a II. výroku rozsudku dopustil v období let 2007 a 2008, tedy v době působení trestního zákona 140/1961 Sb., o vině však rozhodoval již v době účinnosti trestního zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Bylo nutno se tak zabývat otázkou právního posouzení (trestnosti) jednání obžalovaného z hlediska ustanovení § 2 odst. 1 trestního zákona.

Ve výše uvedených souvislostech dospěl soud k závěru, že, v případě jednání, popsaného pod bodem **I.**, je pro obžalovaného příznivější právní posouzení podle zákona 40/2009. Sb., trestního zákoníku, který adekvátní trestný čin (§ 13 odst.1) zpronevěry, dle § 206, trestá maximální sazbou v rozpětí 5 až 10 let, oproti dřívějšímu rozpětí 5-12 let, odnětí svobody. V případě jednání, popsaného pod bodem **II.**, není užití zákona č. 40/2009 Sb. pro obžalovaného příznivější, proto soud užil právní hodnocení, dle zákona účinného v době spáchání, a to trestního zákona č. 140/1961 Sb.

Z hlediska obecných ustanovení užitě právní kvalifikace skutku je možno konstatovat následující:

- Dle **§ 206 odst.1** trestního zákoníku 40/2009 Sb. se trestného činu zpronevěry dopustí ten, kdo si присvojí cizí věc nebo jinou majetkovou hodnotu, která mu byla svěřena a způsobí tak na cizím majetku škodu. Trestným, v relacích ustanovení **§ 206 odst.5, písm.a)** cit. zákona, je skutek, kterým je činem uvedeným v odstavci prvním způsobena *škoda velkého rozsahu*.
- Dle **§ 256 odst.1 písm.a)** trestního zákona 140/1961 Sb. se trestného činu poškození věřitele dopustí ten, kdo i jen částečně zmaří uspokojení svého věřitele tím, že zničí, poškodí, zatají, zcizí, učiní neupotřebitelnou nebo odstraní část svého majetku.
- Dle **§ 138 odst.1** trestního zákoníku 40/2009 Sb. se
 - škodou *velkého rozsahu* rozumí škoda dosahující částky nejméně 5.000.000,- Kč.

Jednání obžalovaného Libora Z., popsané pod bodem **I./1-28** výroku rozsudku, soud kvalifikoval jako trestný čin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5, písm.a) trestního zákoníku 40/2009 Sb., když bylo prokázáno, že jmenovaný v rámci své funkce, vyplývající z jejího zařazení v pracovním poměru, přebíral, avšak již řádně neodváděla peněžní prostředky na hotovosti, čímž neoprávněně krátila příjem svého zaměstnavatele, přičemž získané peněžní prostředky používal výhradně pro svou potřebu. Dle názoru soudu jsou tak naplněny všechny formální znaky tohoto trestného činu, včetně jeho kvalifikované skutkové podstaty (tedy charakteru zločinu dle § 14 odst.1,3 trestního zákoníku) při způsobení škody převyšující 5.000.000,-Kč, přičemž je dán zjevně příčinný vztah mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem, který naplňuje objektivní stránku tohoto trestného činu. Z hlediska

posouzení subjektivní stránky tohoto trestného činu považuje soud za prokázané, že se jej obžalovaný Libor Z. dopustila úmyslně, a to v úmyslu přímém, dle § 15 odst.1, písm.a) trestního zákoníku, když porušil chráněný zájem společnosti na ochraně majetkových práv vlastnických subjektů před neoprávněnými zásahy.

Soud vyhodnotil trestnou činnost obžalovaného Libora Z., popsanou pod body **I./1-28**, v intencích ustanovení **§ 116 odst.1** trestního zákoníku 40/2009 Sb., jako pokračování v trestném činu, když dílčí útoky, vedené jednotným záměrem, naplnily skutkovou podstatu stejného trestného činu a jsou časově i charakterově propojeny.

Jednání, popsané pod bodem **III.** výroku rozsudku soud kvalifikoval jako trestný čin poškozování věřitele dle § 256 odst.1, písm. a) trestního zákona, když soud považuje za prokázané, že obžalovaný Libor Z. úmyslně zcizil svůj majetek o němž věděl, že je schopen naplnit podmínky pro náhradu škody, a to z toho důvodu, aby mu tento majetek nebylo, v souvislosti s dluhem, o němž věděl, možno odebrat, čímž, s ohledem na své příjmové poměry, částečně zmařil uspokojení věřitele, neboť si musel být vědom, že v reálném čase není schopen dostupnými prostředky tento dluh uhradit. Tímto je naplněn příčinný vztah mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem, z hlediska objektivní stránky trestného činu. Spáchání trestného činu je v daném případě naplněno v jeho základní skutkové podstatě, když z hlediska materiální stránky (§ 88 odst.1 zák. 140/1961 Sb.) je stupeň nebezpečnosti tohoto činu pro společnost vyšší než nepatrný, avšak nebezpečnost nedosahuje úrovně pro užití kvalifikované skutkové podstaty. Jednání bylo vyhodnoceno jako úmyslné, v úmyslu přímém, dle § 4 písm.a) trestního zákona když obžalovaný porušil chráněný zájem společnosti na ochraně majetkových práv věřitelů.

K osobě obžalovaného Libora Z. nebylo zjištěno významnějších informací, aktuálně se nachází ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava 1. Dle zprávy Magistrátu města Frýdku-Místku, byl obžalovaný v místě bydliště opakovaně řešen v přestupkovém řízení. Z popisu rejstříku trestů a přiloženého trestního spisu Okresního soudu ve Frýdku-Místku, sp.zn. 4T 24/2001, vyplývá, že byl rozsudkem ze dne 22.11.2002, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.3.2003, sp.zn. 7To 59/2003, odsouzen pro trestné činy dle §§ 249 odst.1 a 247 odst. 1, 2 trestního zákona 140/1961 Sb., kdy mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem na dobu 30 měsíců. Současně byl v tomto řízení zproštěn od obžaloby pro skutky, k nimž v aktuálním řízení byla vyslechnuta svědkyně Mgr.Ivana T. Usnesením ze dne 18.10.2005 bylo rozhodnuto o osvědčení obžalovaného po uplynutí zkušební doby.

Z přiloženého spisu Okresního soudu ve Frýdku-Místku, sp.zn. 4T 77/2009, bylo zjištěno, že obžalovaný Libor Z. je trestně stíhán pro skutky kvalifikované jako trestné činy zkraslování o stavu hospodaření a jmění dle § 125 odst.1 trestního zákona a zanedbání povinné výživy dle § 213 odst.1 trestního zákona (pro dceru N. Z. v období od 1.1.2007 do 1.3.2009 a bývalou manželku Markétu Z. v období od 26.9.2007 do 15.10.2008).

Při úvahách o trestu hodnotil soud všechny zákonné okolnosti, rozhodné pro jeho druh a výměru, z hledisek ustanovení § 39 trestního zákoníku 40/2009 Sb. (podle přísnější právní kvalifikace skutku I.). Podle citovaného ustanovení

odst. 1)

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zvláště závažného zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny nebo pomohl zabránit pokusu nebo dokonání takového trestného činu. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

odst.2)

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

odst.3)

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

odst.7)

Získal-li nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přihlédne k tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry.

V tomto konkrétním případě soud, v rámci citovaného ust. § 39 odst. 2 trestního zákoníku, konstatuje, že uvedené demonstrativní znaky výrazně zvyšují stupeň nebezpečnosti trestných činů obžalovaného Libora Z. pro společnost, když tento, veden výlučně snahou o bezdůvodné získání významného finančního profitu, ke škodě jiného subjektu dlouhodobě protiprávně jednal s cílem způsobení vzniku vyšší škody. Z hlediska osoby obžalovaného Libora Z. a způsobu provedení činu lze zdůraznit několik významných faktorů. První z těchto faktorů je skutečnost, že obžalovaný výrazně zneužil důvěry svého zaměstnavatele s cílem vlastního obohacení na jeho úkor, což svědčí o vysoké míře jeho sobeckosti. Druhým negativním faktorem je dlouhodobost páčání trestné činnosti, navíc s její progresí v prodlužujícím se

časovém období a v konečném důsledku i výše způsobené škody, což jednoznačně svědčí o požívačnosti obžalovaného, která neměl sebemenších zábran pro stále další pokračování v relativně silném neoprávněném odčerpávání finančních prostředků. Trestná činnost v podstatě koresponduje s jistou mírou parazitní činnosti obžalovaného, v rámci jeho vlastní podnikatelské činnosti. Obžalovaný žil v podstatě kořistnickým způsobem života, uspokojivše v plné míře toliko své vlastní potřeby, kdy měl potřebu nadstandardního životního stylu – pořízení několika vozidel, motocyklů, vodního skútru nebo značkových náramkových hodinek v ceně 18 tis. Kč. To vše za situace, kdy měl jednak problémy s plněním vyživovací povinnosti nejméně ke své dceři. Hrubost a arogance obžalovaného je pak dostatečně dokumentována zejména jeho postoji v rámci řízení o úpravu práv a povinností k nezletilé dceři (příl. spis OP 509/2007) a řízení o rozvod manželství (příl. spis 40C 266/2007). Rovněž skutečnost, že se opětovně dopustil majetkové trestné činnosti a to i charakteru, pro níž byl již v minulosti projednáván, byť zproštěn, svědčí o vysoké míře bezostyšnosti. Téměř narcistické tendence jsou patrné z jeho jednání a chování, neodpovídá-li jeho představám, příp. je-li jakkoli v tísní, a to jak v běžném životě, tak v rámci tohoto řízení. Nulovou míru sebereflexe dokumentuje, pomineme-li obsah jeho obhajoby před soudem, zejména závěrečná řeč obžalovaného, vyzařující výhradně sebelítost, bez jakékoli snahy o pozitivní projev vůči okolí či společnosti, které svým jednáním narušil. O pohnutce zjištění výhradně ve vztahu k osobním potřebám není potřeba více rozvádět.

Soud u obžalovaného neshledal žádnou polehčující okolnost dle § 41 tr.zákoníku. Naopak soud shledal více okolností přitěžujících dle § 42 trestního zákoníku. Jedná se tak o skutečnosti dle

- § 42 písm. **a)**, že trestný čin (v daném případě oba) spáchal s rozmyslem,
- § 42 písm. **b)**, že trestný čin spáchal ze ziskuchtivosti,
- § 42 písm. **f)**, že ke spáchání trestného činu zneužil svého zaměstnání,
- § 42 písm. **m)**, že v páchání trestného činu pokračoval delší dobu,
- § 42 písm. **n)**, že spáchal více trestných činů.

U obžalované nebyly shledány žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly postup dle § 58 trestního zákoníku.

Jak vyplývá z výše uvedeného, obžalovaný Libor Z. byl uznán vinným pro více trestných činů, z hlediska ukládání trestu tak bylo nutno aplikovat ustanovení § 43 odst.1 trestního zákoníku o úhrnném trestu, kdy je trestní sazba orientována sazbou trestného činu nejprísněji trestného. V daném případě je tímto nejprísnějším trestným činem trestný čin zpronevěry dle § 206 odst.5 trestního zákoníku, se stanovením trestu odnětí svobody v rozpětí od 5 do 10 let. Při ukládání úhrnného trestu však soud musí vzít v potaz veškeré souvislosti celkově posuzované trestné činnosti obžalovaného, tedy skutečností popsaným v odůvodnění výše jak z hlediska charakteru trestné činnosti, tak vyhodnocení osoby obžalovaného Libora Z. a okolností spáchání trestné činnosti, to vše v kontextu s charakterem trestu, ve smyslu ustanovení § 38 odst.1 trestního zákoníku. Po vyhodnocení všech těchto faktorů, zejména se zdůrazněním škodlivosti protiprávního jednání obžalovaného pro

společnost, při jejím rozsahu a dlouhodobosti, jakož i stupně narušení osobnostních charakteristik obžalovaného Libora Z., dospěl soud k závěru, že není možné ukládat trest na samé dolní hranici výše uvedeného rozpětí trestní sazby, kdy popsané faktory nasvědčují uložení trestu důraznějšího. Obžalovaný je sice nepochybně schopen nabývat korektivních zkušeností, dle názoru soudu však jen na základě dlouhodobějšího korektivního působení. Soud proto dospěl k závěru, že přiměřeným trestem bude trest v rozpětí dolní poloviny trestní sazby (5 až 7,5 roku) a uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody na 6 roků a 4 měsíce, tedy přibližně ve čtvrtině celkového rozpětí sazby. Soud má za to, že výše trestu tak zcela odpovídá charakteru spáchané trestné činnosti, se všemi jejími specifickými aspekty. V souladu s ust. § 56 odst.2, písm. c) trestního zákoníku, byl obžalovaný Libor Z. pro účely výkonu tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, když nebyly shledány důvody užití mírnějšího typu věznice.

S ohledem na skutečnost, že se obžalovaný Libor Z. dopustil trestné činnosti v rámci zaměstnaneckého poměru a hmotné odpovědnosti za svěřený majetek, uložil soud jmenovanému rovněž trest zákazu činnosti, dle § 73 odst.1, 3 trestního zákoníku, spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání nebo funkce, spojeného s přímou manipulací s peněžní hotovostí nebo hmotnou odpovědností za svěřený majetek na dobu 5 roků, kterou považuje za přiměřenou.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená společnost Autosalon Svoboda s.r.o., IČ: 26792672, sídlem Hodoňovice č.203. Byť v provedeném řízení bylo prokázáno, že jmenované společnosti byla způsobena škoda zaviněným protiprávním jednáním obžalovaného Libora Z., bylo rozhodnuto, dle § 229 odst. 1 trestního řádu, a tato odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V průběhu řízení byly totiž zjištěny aktivity Ing.Petra S., vztahující se k převodu majetku od obžalovaného Libora Z. (č.l. 496-504), rovněž informace o uplatnění jedné ze smének vystavených obžalovaným, tudíž je situace ohledně výše nároku neujasněná a vyžadovala by si dalšího dokazování, které by vazební trestní řízení prodloužilo.

K zprošťujícímu výroku rozsudku.

Obžalovaný Libor Z. byl obžalobou státního zástupce (bod III.) dále trestně stíhán pro skutek spočívající v tom, že

ačkoliv dne 23.7.2008 uzavřel v kanceláři notářky JUDr. Jany Šimečkové ve Frýdku-Místku, ul. Jiráskova č. 457, jako dárce, se svojí matkou Marií Z., nar. xxx, jako obdarovanou, formou notářského zápisu č. NZ 195/2008, N 200/2008 darovací smlouvu, na jejímž základě na tuto převedl vlastnictví k nemovitostem zapsaným v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek na listu vlastnictví xxx, katastrální území xxx, obec xxx, a to : jiná stavba (bez čísla popisného a evidenčního)

postavená na pozemku parcelní číslo 1097/2, pozemek p.č. 1097/2 o výměře 41m² - zastavěná plocha a nádvoří, pozemek p.č. 1097/3 o výměře 54m² - zastavěná plocha a nádvoří, pozemek p.č. 1098/1 o výměře 453m² - zastavěná plocha a nádvoří, pozemek p.č. 1098/3 o výměře 29m² - ostatní plocha, přičemž vklad vlastnického práva k uvedeným nemovitostem byl Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Frýdek-Místek zapsán dne 8.8.2008 s právními účinky vkladu ke dni 23.7.2008, a nebyl tak již majitelem předmětných nemovitostí, přesto veden snahou získat neoprávněně majetkový prospěch a ponížít výši svého závazku způsobeného jednáním popsáním v bodě I./1) – 28), ve vztahu ke společnosti Autosalon Svoboda s.r.o, se sídlem Hodoňovice č. 203, Baška, okr. Frýdek-Místek, resp. jejímu jedinému společníkovi a jednateři Ing. Petru S., ve výši 5.817.833,- Kč, který uznal a k němuž vystavil dne 1.4.2008 a 23.6.2008 dvě směnky vlastní na částky 4.000.000,- Kč a 2.300.000,- Kč, uzavřel dne 4.8.2008 ve Frýdku-Místku, jako prodávající, s Ing. Petrem S., jako kupujícím, kupní smlouvu, na jejímž základě převedl za kupní cenu 200.000,- Kč vlastnictví k nemovitostem zapsaným v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek na listu vlastnictví xxx, katastrální území xxx, obec xxx, tj. jiné stavbě (bez čísla popisného) postavené na pozemku parcelní číslo 1097/2 zastavěná plocha a nádvoří a pozemkům parcelních čísel 1097/2 zastavěná plocha a nádvoří, 1097/3 zastavěná plocha a nádvoří, 1098/1 ostatní plocha, 1098/3 ostatní plocha, k ponížení výše tohoto závazku však nedošlo, neboť Ing. Petr S. ještě před podáním návrhu na vklad vlastnického práva katastrálnímu úřadu z internetové evidence zjistil, že obv. Libor Z. již není majitelem uvedených nemovitostí, k podání návrhu na vklad vlastnického práva k výše uvedeným nemovitostem, k ponížení výše předmětného závazku o 200.000,- Kč a vzniku škody poškozené společnosti Autosalon Svoboda s.r.o. se sídlem Hodoňovice č. 203, Baška, okr. Frýdek-Místek tak nedošlo,

kvalifikovaný pokus trestného činu podvodu dle § 8 odst.1 - § 250, odst.1, odst. 2 trestního zákona.

Aniž by k tomuto skutku bylo potřeba realizovat další dokazování, neboť svou povahou a časovými souvislostmi zapadá do širšího rámce projednávané trestné činnosti obžalovaného Libora Z., specifikované v bodech I., II. výroku tohoto rozsudku, mohl soud učinit jednoznačný závěr o tom, že předmětný skutek, resp. jednání obžalovaného nenaplňuje objektivní stránku trestného činu podvodu (a to ani ve fázi pokusu) ani jiného trestného činu. Je zjevné, že v daném případě nedošlo, ani nemohlo dojít ke vzniku jakékoli škody, ve vztahu k poškozené společnosti Autosalon Svoboda, tedy naplnění formálního znaku uvedeného trestného činu. I pokud by k tomuto jednání došlo, jednalo se fakticky o případnou realizaci náhrady škody, která byla způsobena jednáním obžalovaného Libora Z., vyplývajícím zejména z bodu I. tohoto rozsudku. Není proto rozhodné v čím majetku byla nemovitost a jak k ní obžalovaný v popisované situaci vystupoval. Primárně byla škoda způsobena trestným činem zpronevěry, sekundárně bylo jako trestné vyhodnoceno zmaření uspokojení věřitele převodem totožných nemovitostí. Nemohlo tak již dojít k „terciálnímu“ trestnému jednání obžalovaného Libora Z., neboť by se jednalo o „dvojí trestnost“, ve vztahu ke skutku,

kvalifikovanému jako trestný čin poškozování věřitele (II. výroku rozsudku). Za daného stavu bylo proto rozhodnuto, dle § 226 písm.b) trestního řádu, obžalovaného Libora Z. pro daný skutek z p r o s t i t od obžaloby neboť tento, v žalobním návrhu označený, skutek není trestným činem.

P o u č e n í :

Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, k Vrchnímu soudu v Olomouci. (§ 245 odst.1, § 248 odst.1 trestního řádu).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. (§ 249 odst.1 trestního řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst.2 trestního řádu).

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst.3 trestního řádu).

V Ostravě dne 24.května 2010

JUDr. Jiří Richter, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Kavalová